

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113230645
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:1113230645.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930, zastúpeného zástupcom Valko Marián & partners, s.r.o., so sídlom Porubského 2, 811 06 Bratislava, IČO: 35 916 192, proti žalovanému v 1/ rade: I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 865 265, so sídlom kancelárie Revolučná 10, 010 01 Žilina, SKP úpadcu: PREFA Sučany, a.s., so sídlom Podhradská cesta 2, 038 52 Sučany, IČO: 31 561 748, žalovanému v 2/ rade: WTC-MACRO Enviro a.s., so sídlom Gogoľova 18, 851 01 Bratislava, IČO: 44 816 651, zastúpenému zástupcom Majchrák & Majchrák, advokáti, s.r.o., so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, so sídlom kancelárie Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 36 416 525, v konaní o určenie popretých pohľadávok, o odvolaní žalovaného v 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 38Cbi/10/2013-1341 zo dňa 23. októbra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 38Cbi/10/2013-1341 zo dňa 23. októbra 2019 p
o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému v 2/ rade nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že žalobca je veriteľom pohľadávok prihlásených v konkurznom konaní na majetok úpadcu PREFA Sučany, a.s., so sídlom Podhradská cesta 2, 038 52 Sučany, IČO: 31 561 748, vedenom na Okresnom súde Žilina pod spisovou značkou 4R/1/2012, a to pohľadávky zapísanej v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 413 vo výške 2.303.161,47 Eur z právneho dôvodu Zmluvy o splátkovom úvere č. 584/2007 v cudzej mene zo dňa 21.02.2007 v znení jej dodatkov č. 1 až 4 a pohľadávky zapísanej v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 414 vo výške 1.177.913,29 Eur z právneho dôvodu Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 853/2006 zo dňa 15.03.2006 v znení jej dodatkov č. 1 až 20, oboch prihlásených v poradí „E“ ako iná pohľadávka, pričom obe tieto pohľadávky sú oprávnené čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia zabezpečenia zabezpečovacími právami a poradia zabezpečovacích práv v rozsahu, v akom boli žalobcom prihlásené do konkurzného konania. Samostatným výrokom okresný súd rozhodol, že žalobca má voči žalovaným v 1/ a 2/ rade nárok na plnú náhradu trov konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, podľa ktorej žalobca doloženými listinnými dôkazmi preukazoval uzavretie Zmluvy o splátkovom úvere č. 584/2007 v cudzej mene zo dňa 21.02.2007 v znení jej dodatkov č. 1 až 4 (ďalej len „úverová zmluva 1“ - v správnom gramatickom tvare; pozn. krajského súdu: toto označenie zmluvy bolo prevzaté aj do odôvodnenia

rozsudku krajského súdu z titulu zabezpečenia kontinuity s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu), na základe ktorej žalobca poskytol úpadcovi PREFA Sučany, a.s., úver v maximálnej výške 5.178.000,- Eur pri konečnej splatnosti dňa 28.02.2014. Dňa 05.04.2012 žalobca ako veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru 1 a vyzval úpadcu na zaplatenie. Ku dňu vyhlásenia konkurzu, t.j. k 23.05.2013 žalobca evidoval vo svojom účtovníctve pohľadávku z úverovej zmluvy 1 (pohľadávka 1) v celkovej výške 2.303.161,47 Eur. V tejto výške bola pohľadávka 1 prihlásená do konkurzu prihláškou a je vedená v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 413.

3. Žalobca ďalej poukázal na to, že uzavrel s úpadcom PREFA Sučany, a.s. aj Zmluvu o kontokorentnom úvere č. 853/2006 zo dňa 15.03.2006 v znení jej dodatkov č. 1 až 20 (ďalej len „úverová zmluva 2“ - v správnom gramatickom tvare; opätovná poznámka Krajského súdu v Žiline, ktorý v záujme kontinuity svojho rozhodnutia s rozsudkom OS aj v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu uvádzal „úverová zmluva 2“), na základe ktorej žalobca poskytol úpadcovi - PREFA Sučany, a.s. úverový rámec v maximálnej výške 8.929.000,- Eur pri konečnej splatnosti dňa 28.02.2014. Dňa 05.04.2012 a 10.04.2012 žalobca ako veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úverovej zmluvy 2 a vyzval úpadcu na zaplatenie. Ku dňu vyhlásenia konkurzu žalobca evidoval vo svojom účtovníctve pohľadávku z úverovej zmluvy 2 („pohľadávka 2“) v celkovej výške 1.177.913,29 Eur, a v takejto výške bola pohľadávka 2 prihlásená do konkurzu prihláškou vedenou v zozname pohľadávok pod poradovým číslom 414. Prihlásené pohľadávky boli zabezpečené zabezpečovacími právami vzniknutými v poradí tak, ako to bolo vyjadrené v jednotlivých prihláškach.

4. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku vyjadril stanovisko žalovaných v 1/ a v 2/ rade na rozsah vykonaných dôkazov a za aplikácie Článku 8, Článku 15 ods. 1, 2, § 154, § 191 ods. 1, 2, § 185 ods. 2, § 186 ods. 1, 2 veta prvá, § 470 ods. 1 veta prvá CSP, ust. § 32 ods. 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 15, 16, 19 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“) v spojení s ust. § 34, § 35 ods. 1, 2 a 3, § 37 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobe žalobcu je nevyhnutné vyhovieť.

5. Okresný súd poukázal na svoje uznesenie sp. zn. 4R/1/2012 zo dňa 17.05.2013, ktorým bolo zastavené reštrukturalizačné konanie voči úpadcovi a začaté konkurzné konanie, vyhlásený konkurz a za správcu bol ustanovený Mgr. Michal Miho. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 98/2013 dňa 23.05.2013 a nadobudlo právoplatnosť dňa 24.05.2013. Účinky vyhlásenia konkurzu tak nastali dňa 24.05.2013. Uznesením zo dňa 03.09.2013 súd odvolal Mgr. Michala Miha z funkcie správcu a ustanovil za správcu I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, IČO: 36 865 265, ktorý v pozícii žalovaného v 1/ rade vystupuje ako správca úpadcu - PREFA Sučany, a.s., so sídlom Podhradská cesta 2, 038 52 Sučany, IČO: 31 561 748.

6. Okresný súd poukázal na predmet konania, ktorým bola incidenčná žaloba o určenie právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacími právami a poradia zabezpečovacích práv popretých pohľadávok žalobcu podľa ustanovenia § 32 ods. 9 a § 15 zákona č. 7/2005 Z.z. prihlásených žalobcom do konkurzného konania úpadcu PREFA Sučany, a.s., so sídlom Podhradská cesta 2, 038 52 Sučany, IČO: 31 561 748, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4R/1/2012. Zo skutkových tvrdení obsiahnutých v žalobe okresnému súdu vyplynulo, že žalobcom prihlásené pohľadávky mali vzniknúť na základe úverovej zmluvy 1 a úverovej zmluvy 2 v znení ich dodatkov.

7. Z obsahu písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávok zo dňa 12.8.2013 (č.l. 9 spisu) vyplynulo, že pohľadávky žalobcu boli žalovaným v 2/ rade v postavení popierajúceho veriteľa úpadcu a správcom v postavení žalovaného v 1/ rade popreté v celom rozsahu. Z úradného záznamu vyhotoveného z konkurzného spisu sp. zn. 4R/1/2012 vyplynulo, že tieto pohľadávky boli správcom a popierajúcim veriteľom popreté v celom rozsahu dňa 07.08.2013 (č.l. 325-375 spisu).

8. Okresný súd k predmetu incidenčnej žaloby vo všeobecnosti uviedol, že účelom incidenčného konania je v podstate len rozhodnúť o tom, či popierací prejav správcu obстоjí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave správcu zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Bolo úlohou správcu, nie súdu konajúceho v incidenčnom konaní preskúmať prihlásené pohľadávky a podľa svojich zistení ich poprieť alebo nie. Úlohou incidenčného

konania nie je opätovné preskúmanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože to je úlohou správcu (rozhodnutie Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 409/2013-49 zo dňa 11. septembra 2014).

9. Okresný súd skonštatoval, že v prejednávanej veci boli naplnené hmotnoprávne podmienky podania incidenčnej žaloby, kedy žaloba bola podaná aktívne legitimovaným subjektom, a to žalobcom ako veriteľom popretých pohľadávok a smerovala proti pasívne legitimovaným subjektom, a to správcovi a popierajúcemu veriteľovi. Okresný súd uviedol, že uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 38Cbi 10/2013-169 zo dňa 18.9.2014 rozhodol, že popretie pohľadávok vykonané žalovaným v 3/ rade (SOFTIP, a.s., Bratislava) je neúčinné. Z obsahu odôvodnenia vyplynulo, že žalovaný v 3/ rade preddavok na trovy konania nezložil, preto okresný súd v zmysle § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z.z. rozhodol, že ním uvedené popretie je voči žalobcovi neúčinné. Išlo o rozhodnutie sui generis, pričom vo vzťahu k žalovanému v 3/ rade sa konanie právoplatnosťou uznesenia skončilo (č.l. 169-170 spisu).

10. V ďalšom postupe sa okresný súd zaoberal hodnotením základnej hmotno-právnej podmienky úspešnosti tejto žaloby, a to hodnotením zachovania hmotno-právnej prekluzívnej lehoty na včasné podanie žaloby v danej veci. Pri doručení oznámenia žalovaného o popretí pohľadávky žalobcovi dňom 14.08.2013 a pri súčasnej nespornosti tejto skutkovej okolnosti, ako aj pri zohľadnení momentu podania žaloby v tejto veci na okresný súd dňa 12.09.2013 bolo nevyhnutné konštatovať, že žaloba v tejto veci bola podaná včas, pri zachovaní prekluzívnej hmotno-právnej lehoty na jej včasné podanie podľa ust. § 32 ods. 9 veta druhá zákona č. 7/2005 Z.z., teda do 30 dní odo dňa doručenia písomného oznámenia o popretí pohľadávky žalobcovi. Lehota na podanie námietok začala plynúť dňa 15.08.2013 a posledným dňom lehoty na podanie námietok bol deň 13.09.2013. Žaloba bola podaná na okresnom súde dňa 12.09.2013, t.j. včas.

11. Okresný súd k svojmu procesnému postupu uviedol, že v priebehu konania s účinnosťou od 1.7.2016, keď nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil Občiansky súdny poriadok v znení platnom a účinnom do 30.6.2016 bol okresný súd povinný postupovať a konať od 1.7.2016 podľa Civilného sporového poriadku, ako to vyplynulo z ust. § 470 CSP.

12. Okresný súd poukázal na rozsah svojho vykonaného dokazovania úverovými zmluvami, prihláškami žalobcu, časťou zoznamu pohľadávok, oznámením o popretí pohľadávok, popretím pohľadávok zo strany správcu a popierajúceho veriteľa, fotokópiami listín vyhotovenými zo spisu sp. zn. 4R/1/2012, znaleckými posudkami, odborným stanoviskom, výpoveďami znalcov a svedkov, prednesmi právnych zástupcov procesných strán a ďalšími listinnými dôkazmi predkladanými stranami sporu, resp. ich právnymi zástupcami, ktoré tvorili a tvoria obsah spisového materiálu.

13. Okresný súd poukázal na nespornú skutočnosť, a to na postavenie žalobcu ako popretého veriteľa, ktorý si v konkurze prihlásil pohľadávky na základe uzatvorených úverových zmlúv 1 a 2 v znení ich dodatkov. Žalovaný v 1/ rade má postavenie správcu konkurznej podstaty a žalovaný v 2/ rade má postavenie popierajúceho veriteľa v konkurznom konaní. V danej veci bolo pre dôvodnosť žaloby rozhodujúce a určujúce posúdenie otázky platnosti uzavretia úverovej zmluvy 1 a úverovej zmluvy 2, a to, či predmetné úverové zmluvy podpísal štatutárny orgán úpadcu, konkrétne p. Zvrškovec a p. Trojčák. Spornosť podpisu uvedených osôb na úverových zmluvách 1 a 2 zostala v konaní spornou otázkou, na ktorú okresný súd zamerl dokazovanie v danej veci, pretože otázka vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacími právami a poradia zabezpečovacích práv neboli procesnými stranami rozporované a okresný súd ich vyhodnotil ako nesporné.

14. Žalobca v prihláške uviedol a preukázal listinnými dôkazmi, ktoré tvorili prílohu k prihláškam uzatvorenie úverových zmlúv 1 a 2 vrátane ich dodatkov medzi žalobcom a úpadcom. Na základe úverových zmlúv 1 a 2 žalobca poskytol úpadcovi úver vo výške špecifikovanej v bode IV., A/ bod 1 a 2 žaloby, ako aj v prihláškach, ktorými si žalobca prihlásil pohľadávky do konkurzného konania (prihláška č. 1, 2, vedená v zozname pohľadávok pod č. 413, 414), ktoré sa nachádzajú v konkurznom spise sp. zn. 4R/1/2012.

15. Pohľadávky žalobcu poprel žalovaný v 2/ rade, pričom z popierajúceho dôvodu vyplynulo, že pohľadávky boli popreté v celom rozsahu z dôvodu nepravého podpisu p. Zvrškovec a p. Trojčák, v dôsledku čoho žalovaný v 2/ rade považoval úverové zmluvy 1 a 2 za absolútne neplatné. Z rovnakého dôvodu poprel pohľadávky žalobcu aj správca v postavení žalovaného v 1/ rade. Žalovaný v 2/ ako

dôkaz na dôvod popretia pohľadávok žalobcu predložil okresnému súdu Znalecký posudok č. 32/2012 zo dňa 14.05.2012 a Doplnenie č. 1 k znaleckému posudku č. 32/2012 zo dňa 14.05.2012, ktoré boli vypracované JUDr. Igorom Nitrianskym, znalcom z odboru písomznalctvo, odvetvie ručné písmo. Predložený znalecký posudok a jeho doplnenie okresný súd v konaní vykonal ako listinný dôkaz. Tento posudok a jeho doplnenie boli spochybnené a jeho hodnovernosť bola vyvrátená odborným stanoviskom vypracovaným Mgr. Q. (v zmysle odseku 20. rozsudku okresného súdu) a znaleckým posudkom podaným ústne do zápisnice na pojednávaní znalkyňou Mgr. Zelenkovou (odsek 17. odôvodnenia rozsudku okresného súdu).

16. Z odseku 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplynulo podľa Odborného stanoviska č. 18/2016 zo dňa 30. decembra 2016, ktoré bolo vypracované Mgr. Máriou Zelenkovou, znalkyňou z odboru písomznalctvo, ručné písmo, že odborné stanovisko bolo vypracované vo veci posúdenia Znaleckého posudku č. 32/2012 zo dňa 14.05.2012 a Doplnenia č. 1 zo dňa 14.05.2012, ktoré vypracoval znalec JUDr. Igor Nitriansky dňa 25.05.2012. Z obsahu nálezovej časti vypracovaného odborného stanoviska vyplynulo, že k podpisu p. Q. sa nemohol JUDr. Nitriansky vyjadriť, lebo nemal k dispozícii vyhovujúci porovnávací materiál od pána Q.. Jednoznačný záver skúmania a vyslovenie podozrenia, že p. Q. môže byť pisateľom sporného podpisu, nie sú odôvodnené, znalcom dokázané a sú ľahko spochybniteľné. Znalec nemal k dispozícii žiadny vyhovujúci porovnávací materiál, ktorý by mu umožňoval skúmať sporný podpis s cieľom overenia podpisu p. Q.. Ani pri overovaní pravosti podpisov p. Q. a p. F. nemal znalec k dispozícii vyhovujúci porovnávací materiál. Znalecký posudok JUDr. Nitrianskeho bol tak nepreskúmateľný, nemal obsahom a formou vyhotovenia k dispozícii vyhovujúci porovnávací materiál, a ani neuviedol, či predložená listina je originál alebo kópia. JUDr. Nitriansky porušil stanovenú formu a obsah znaleckého posudku. Neuviedol, či pri skúmaní sporných listín, podpisov zistil alebo nezistil nejaké znaky, stopy technického alebo mechanického falšovania podpisov. Zistenia, hodnotiace stanoviská a záverečné odporúčania boli uvedené v nálezovej časti odborného stanoviska, nakoľko sa nedali formulovať ako stručné odpovede na jednotlivé úlohy a otázky (č.l. 656-705 spisu).

17. V odseku 17. odôvodnenia rozsudku okresného súdu, na ktorý odkazoval odsek 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, bolo poukázané na výpoveď znalkyne Mgr. Zelenkovej, ktorá na pojednávaní konanom dňa 05.09.2018 ústne do zápisnice podala súkromný znalecký posudok, a to na návrh žalobcu. Na pojednávaní znalkyňa uviedla, že vypracovala odborné stanovisko k znaleckému posudku JUDr. Nitrianskeho na zodpovedanie otázok, či znalecký posudok vypracovaný JUDr. Nitrianskym spĺňa náležitosti zákona č. 382/2004 Z.z., či JUDr. Nitriansky mal vyhovujúci porovnávací materiál a mala preskúmať kópie sporných porovnávacích písomností uvedených v znaleckom posudku JUDr. Nitrianskeho. Znalkyňa podala odborné stanovisko č. 18/2016. Čo sa týka znaleckého posudku vypracovaného JUDr. Nitrianskym, tento vykazuje podľa nej formálne chyby, nemá zákonné náležitosti, je nepreskúmateľný, nezrozumiteľný, znalec nemal vyhovujúci porovnávací materiál. Znalkyňa sa priklonila k záveru, že najskôr to budú pravé podpisy, a nie podpisy, určite nie vyhotovené napodobeniny.

18. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku poukázal na vyjadrenie žalovaného v 2/ rade, ktorý uviedol skutočnosť, že uznanie záväzku dlžníka zo dňa 27.07.2012 vykonané v období po vyhlásení reštrukturalizácie je podľa neho absolútne neplatné a právne neúčinné. Podľa zákona nebolo predstavenstvo oprávnené zaväzovať spoločnosť v danom období. Na preukázanie tohto tvrdenia žalovaný 2/ rade nepredložil okresnému súdu žiadne dôkazy, t.j. uvedená skutočnosť ostala iba v rovine tvrdenia. Okresný súd uviedol, že v dôsledku tohto právneho úkonu nastali právne účinky vyplývajúce z ust. § 323 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka, podľa ktorého ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto právne dôsledky založili vyvrátiteľnú právnu domnienku existencie uznaného záväzku k momentu uznania, s ktorou je z hľadiska hodnotenia dôkazov a vedenia dokazovania spojený procesný následok vyplývajúci z úpravy ust. § 192 CSP, podľa ktorého skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak. Žalobca uviedol, že úpadca uznal všetky pohľadávky žalobcu, vrátane pohľadávok vyplývajúcich z úverovej zmluvy 1 a 2 dvakrát, raz krátko pred konaním schôdze veriteľov a druhýkrát po konaní schôdze veriteľov pred notárom, o čom predložil žalobca okresnému súdu listinné dôkazy. Po tomto uznaní sa so žalobcom na schôdzi veriteľov konalo ako s veriteľom, ktorého pohľadávky boli zistené v celom rozsahu a ktorému boli priznané hlasovacie práva vo výške 4.967.637,63 Eur. Na schôdzi bol zvolený aj veriteľský výbor,

za člena ktorého bol zvolený aj žalobca a následne bol zvolený za predsedu veriteľského výboru. Pokiaľ išlo o uznanie záväzku, okresný súd konštatoval, že tento bol hodnotený ako platný a účinný právny úkon zakladajúci právne dôsledky vyplývajúce z ust. § 323 Obchodného zákonníka. Uvedený právny úkon podľa záveru okresného súdu spĺňa podmienky platnosti právneho úkonu z hľadiska jeho určitosti, zrozumiteľnosti.

19. Okresný súd poukázal na to, že v období od pojednávania konaného dňa 27.03.2019 do pojednávania konaného dňa 23.10.2019, na ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom vo veci samej, samotný súd, ako aj procesné strany, prípadne ich právni zástupcovia vykonali písomné úkony smerujúce k nariadeniu znaleckého dokazovania súdom. Okresný súd za účelom nariadenia znaleckého dokazovania niekoľkokrát oslovil viacerých znalcov za účelom zistenia možnosti vypracovania znaleckého posudku s otázkou zameranou na dĺžku času a výšku odmeny za vypracovanie posudku (úradný záznam zo dňa 16.04.2019 a 07.05.2019 podľa č.l. 1125, 1205 spisu). Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu okresnému súdu písomne oznámil, že trvá na tom, že s vykonaním znaleckého dokazovania nariadeným súdom nesúhlasí, pretože z jeho strany boli predložené dva znalecké posudky na sporné podpisy (Mgr. Saxovej a Mgr. Zelenkovej) a zároveň namietol znalkyňu Mgr. Strakovú, v prípade, že by ju okresný súd ustanovil ako znalkyňu (č.l. 1119-1125, 1177-1181 spisu). Znalkyňu Mgr. Strakovú namietol aj žalovaný v 1/ rade (č.l. 1203B spisu). Žalobca zaslal okresnému súdu vyjadrenie poukazujúce na publikovanú rozhodovaciu súdnu prax preukazujúcu nedôvodnosť postupu súdu v súvislosti s nariadením znaleckého dokazovania (č.l. 1220-1223 spisu). Zároveň žalobca okresnému súdu doručil vyjadrenie znalkyne Mgr. Zelenkovej, ktorá opätovne nesúhlasila so závermi znalca JUDr. Nitrianskeho s odkazom na svoje odborné stanovisko č. 18/2016 (č.l. 1260-1273 spisu). Žalovaný v 2/ rade prostredníctvom svojho zástupcu vo svojom písomnom vyjadrení trval na nariadení znaleckého dokazovania súdom za účelom vyriešenia sporných skutkových tvrdení strán, teda preukázania ich dôvodnosti či nedôvodnosti v spore v zmysle č.l. 1299-1300 spisu.

20. Okresný súd uviedol, že zrušil svoje uznesenie, ktorým bola na podanie znaleckého posudku ustanovená znalkyňa Mgr. Eva Forgáčsová uznesením zo dňa 4. júna 2019. Okresný súd poukázal na to, že Mgr. Forgáčsová oznámila písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 02.07.2019, že nie je vzhľadom na náhle vzniknuté vážne rodinné problémy schopná znalecký posudok riadne a včas vypracovať. Uznesením č.k. 38Cbi/10/2013-1250 zo dňa 04.06.2019 okresný súd nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou Mgr. Evou Forgáčsovou. Táto znalkyňa odmietla vykonať znalecký úkon podľa ust. § 12 ods. 2 písm. c) zákona č. 382/2004 Z.z. a keďže išlo o uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania, okresný súd v zmysle ust. § 237 ods. 2 CSP uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania znalcom Mgr. Evou Forgáčsovou zrušil. Následne okresný súd nariadil pojednávanie na deň 23.10.2019. Z uvedeného procesného postupu okresného súdu podľa odseku 37., 38. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, keď okresný súd nariadil pojednávanie, bol procesným stranám známy ďalší procesný postup v prejednávanej veci zvolený okresným súdom, a preto nebolo na mieste tvrdenie žalovaného v 2/ rade, že ide o prekvapivý postup súdu prvej inštancie. O nevykonaní znaleckého dokazovania zo strany okresného súdu muselo byť procesným stranám zrejmé minimálne z toho, že okresný súd nepokračoval v znaleckom dokazovaní a nariadil pojednávanie na prejednanie veci.

21. Okresný súd výpovede svedkov a znalcov s odkazom na odsek 14., 15., 16., 22. odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyhodnotil s prihliadnutím k tomu, aký vzťah mali k procesným stranám, k prejednávanej veci, akú vykazovali rozumovú a duševnú úroveň, s prihliadnutím na okolnosti, o ktorých vypovedali, a to vzhľadom na spôsob, reprodukciu týchto skutočností a správanie sa pri podávaní výpovede. Výpovede svedkov a znalcov rozhodne nevykazovali znaky ovplyvnenej výpovede v záujme poškodiť alebo naopak pomôcť ktorejkoľvek procesnej strane. Napriek tomu, že vo výpovediach sa objavili občas protichodné uvádzané skutočnosti, nepresnosti, miestami nejednoznačné vyjadrenia, okresný súd ich vyhodnotil ako dôveryhodné a podávajúce zrozumiteľnú a jasnú odpoveď na otázky, ktoré boli predmetom ich výpovedí. Práve v odseku 14. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na pojednávanie konané dňa 24.02.2016, na ktorom bol vypočutý svedok p. F., ktorý okrem iného uviedol, že si nepamätá, čo podpisoval v roku 2006. K zmluve o úvere 2, resp. k úverovej zmluve 2, ktorá mu bola na pojednávaní predložená, uviedol, že podpis vyzerá ako jeho podpis, môže to byť jeho podpis, ale rovnako aj nemusí. O znaleckom posudku, ktorý vypracoval JUDr. Nitriansky na identifikáciu jeho podpisu, nevedel, u žalobcu má svoj podpisový vzor a čo sa týka kontokorentného úveru, tak nevie, či podpísal každú jednotlivú stranu. Na otázku, či Zmluvu o použití zmenky zo dňa 15.03.2016, súčasťou

ktorej bola aj zmenka, podpísal, uviedol, že to nevyzerá ako jeho podpis a nemôže na 100% povedať, či tie listiny podpísal, väčšinu takýchto listín osvedčoval pred notárom.

22. V odseku 15. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na pojednávanie konané dňa 24.02.2016, na ktorom bola vypočutá predvolaná svedkyňa pani Q., ktorá uviedla, že nebola prítomná pri podpisovaní úverových zmlúv. V rokoch 2006 a 2007 pôsobila ako ekonomická riaditeľka úpadcu. Nepamätá si, že by niekedy mala plnú moc od štatutárneho orgánu na podpisovanie nejakých listín za úpadcu s finančnými ústavmi a na predloženej zmluve o splátkovom úvere (úverová zmluva 1) je podpis pána Q.. Čo sa týka podpisu p. Q. na predloženej zmluve, svedkyňa uviedla, že vyzerá to na jeho podpis, avšak na 100 % to nevie.

23. Podľa odseku 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku na pojednávaní konanom dňa 24.02.2016 bol predvolaný aj svedok pán Q., ktorý okrem iného uviedol, že o tom, že je zmluva o úvere podpísaná, sa dozvedel pred dvoma rokmi. Vedel o tom, že úverová zmluva 1 je uzavretá so žalobcom, avšak nezaujímal sa o detaily zmluvy. Vedel o tom, že úpadca spláca úver na základe úverovej zmluvy 1, avšak nevedel detaily. Nespochybňuje, že peniaze od žalobcu prišli. Čo sa týka podpisu na zmluve o úvere, nevyzerá to na jeho podpis a čo sa týka uznania pohľadávky žalobcu na 97 % je to jeho podpis, pričom vo svojej výpovedi p. Q. ďalej uviedol, že žalobca mal povedať to, že bude buď konkurz alebo dôjde k dohode. Zmluvu o použití zmenky nepodpísal, nie je to absolútne jeho podpis a v tom čase, t.j. v roku 2006 by žiadnu zmenku nepodpísal.

24. Súd prvej inštancie poukázal aj na pojednávanie konané dňa 27.03.2019, na ktorom bola vypočutá priamo do zápisnice znalkyňa Mgr. Alexandra Saxová, ktorá podala vysvetlenie k Znaleckým posudkom, ktoré vypracovala pod č. 5/2018 a č. 6/2018. K znaleckému posudku vypracovanému k spornému podpisu p. Q. znalkyňa uviedla, že disponovala dostatočným počtom porovnávacieho materiálu, na základe ktorých tieto so sporným materiálom porovnala a opísala znaky, ktoré ju viedli k identifikácii p. Q. ako vyhotoviteľa sporného podpisu. Pri znaleckom posudku, kde porovnávala sporný podpis p. F., mala predložených dostatok porovnávacích podpisov a vyjadrila sa, že p. F. s najväčšou pravdepodobnosťou vyhotovil sporný podpis. Všetky materiály boli predložené ako originály podľa č.l. 1106-1112 spisu.

25. Okresný súd skonštatoval, že žalobcom predložené dôkazy, a to súkromné znalecké posudky, odborné stanoviská a ostatné vykonané dôkazy (listinné dôkazy, výsluchy sporových strán, svedkov, znalcov, prednesy právnych zástupcov) dali dostatočný záver o vzájomnom súlade o tom, že úverové zmluvy 1 a 2 podpísali oprávnené osoby, t.j. podpisy p. Q. a p. F. sú pravé, čím bolo vyvrátené tvrdenie žalovaného v 1/ a v 2/ rade o absolútnej neplatnosti úverových zmlúv 1 a 2. Súhrnom vykonaných dôkazov bolo podľa okresného súdu preukázané, že v danom prípade ide o podpisy týchto osôb, ktoré boli označené za sporné, a to podpisy p. Q., F., pričom táto otázka bola spornou a nosnou v danom spore. Od pravosti podpisov uvedených osôb sa odvíjalo posúdenie platnosti, resp. neplatnosti úverových zmlúv 1 a 2. Z tohto dôvodu, ako aj za akceptovania hospodárnosti konania okresný súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie ďalším znaleckým posudkom, pretože všetky dôkazy predložené žalobcom za účelom preukázania pravosti podpisu p. Q. a p. F. vyhodnotil ako hodnoverné a postačujúce. Zo strany žalobcu podľa záverov okresného súdu došlo k uneseniu dôkazného bremena vo vzťahu k preukázaniu oprávnenosti prihlásených pohľadávok. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal aj na Znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/4545 zo dňa 28. júla 2017, z ktorého vyplynulo, že ústav mal predložené úverové zmluvy 1 a 2, pričom dospel k záveru, že predložené úverové zmluvy vrátane sporných podpisov nevykazujú žiadne charakteristické znaky svedčiace o pozmeňovaní (t.j. dopisovaní, prepisovaní, odstraňovaní textu), montáži, technickom falšovaní, resp. inom neoprávnenom zásahu. K autorstvu podpisov a paráf nachádzajúcich sa na listinách sa ústav nevyjadril podľa č.l. 649 - 655 spisu (odsek 19. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu).

26. Okresný súd pri vyhodnotení dôkazov poukázal na to, že je v jeho právomoci to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz, jeho vykonanie. Súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dôkazov a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú vykonané, je vždy vecou súdu a nie sporových strán. Okresný súd poukázal aj na ustálený záver týkajúci sa znaleckého dokazovania vyslovený v rozhodnutí NS SR vo veci sp. zn. 6 Obdo/31/2008, z ktorého vyplynulo, že pokiaľ má súd pochybnosti o vecnej správnosti znaleckého posudku, nemôže ho nahradiť vlastným

názorom, ale musí znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie, posudok doplnil alebo inak odstránil jeho nedostatky, poprípade aby vypracoval nový posudok, alebo musí ustanoviť iného znalca, aby vec znovu posúdil a vyjadril sa i k správnosti už podaného posudku. Znalecký posudok je len jeden z dôkazných prostriedkov, ktoré súd hodnotí v zmysle ust. § 191 CSP. Okresný súd pri hodnotení tohto posudku berie do úvahy aj jeho logickú stavbu. Ak dospeje k záveru, že znalecký posudok nie je dostatočne presvedčivý, môže ho dať preskúmať inému znalcovi.

27. Okresný súd uviedol, že znalecké posudky hodnotí ako každý iný dôkaz. Jediné obmedzenie spočíva v tom, že nie je spôsobilý hodnotiť odborné závery znalca z hľadiska ich vecnej správnosti, pretože musí aplikovať ust. § 206, resp. 207 CSP. Podstata hodnotenia znaleckého posudku spočíva v tom, že súd vezme do úvahy komplexnosť posudku, úplnosť odpovedí, vzťah posudku k iným vo veci vykonaným dôkazom a posudzuje ich komplexne.

28. Vykonaním dôkazov a ich zhodnotením vo vzájomnej súvislosti okresný súd dospel k záveru, že žalobca preukázal dôvodnosť nároku a existenciu úverových zmlúv, ktoré podpísali oprávnené osoby v mene úpadcu. Vykonanie akéhokoľvek ďalšieho dokazovania hodnotil ako neúčelné a nehospodárne, a preto návrh na nariadenie znaleckého dokazovania bol zo strany okresného súdu zamietnutý.

29. Okresný súd vyhodnotil popretie pohľadávok žalobcu v konkurznom konaní žalovaným v 1/ a v 2/ rade ako nedôvodné a žalobe vyhovel. Okresný súd určil, že žalobca je veriteľom pohľadávok z titulu úverových zmlúv 1 a 2 v rozsahu tak, ako vyplynul z výrokovkej časti napadnutého rozsudku okresného súdu.

30. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Tým, že žalobe žalobcu bolo vyhovené, bol úspešnou sporovou stranou, ktorej bol priznaný voči žalovanému v 1/ a v 2/ rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

31. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný v 2/ rade, a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP. Žalovaný v 2/ rade mal za to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako aj, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

32. Žalovaný v 2/ rade poukázal na žalobu žalobcu, keď žalobca sa domáhal určenia pravosti a dôvodnosti prihlásených pohľadávok v konkurznom konaní, ktoré poprel správca a veriteľ úpadcu z dôvodu, že na právnych úkonoch, z ktorých mali tieto pohľadávky vzniknúť, a to Zmluvy o splátkovom úvere a Zmluvy o kontokorentnom úvere sa nenachádza pravý podpis p. Ing. Františka Zvrškovca, teda predsedu predstavenstva úpadcu a ani pravý podpis p. Ing. Milana Trojčáka (člena predstavenstva), ktorí konali v mene spoločnosti spolu s p. Ing. Jaroslavom Zigom - podpredsedom predstavenstva, ktorý podpísal ako jediný obe sporné zmluvy. Žalovaný v 2/ rade v odvolaní poukázal na dôkazy, a to Znalecký posudok č. 32/2012 vypracovaný JUDr. Igorom Nitrianskym na podporu tvrdenia o nepravom podpise Ing. Q. a Ing. F.. Podľa záveru tohto dôkazu z porovnávacieho materiálu vyplývalo to, že podpis p. Ing. Q. a p. Ing. F. nie sú pravými podpismi, boli sfaľované, pričom osobou faľšujúcou podpisy bol pravdepodobne Ing. Zigo - podpredseda predstavenstva úpadcu. Ďalej žalovaný v 2/ rade poukázal na snímku diára a fotografiu z dovolenky v Chorvátskej republike zo dňa 27.08.2008, ktoré mali preukázať to, že Ing. Q. sa v deň, kedy mali byť ním podpísané zmluvy použité ako podklad na skúmanie pravosti jeho podpisu, nenachádzal na území Slovenskej republiky. Na druhej strane žalobca na popretie tvrdení a dôkazov žalovaného v 2/ rade predložil súkromný Znalecký posudok Mgr. Saxovej č. 5/2018, podľa ktorého sporný podpis na Zmluve o splátkovom úvere vyhotovil p. W. Q.. Súkromný Znalecký posudok p. Mgr. Saxovej č. 6/2018, podľa ktorého sporný podpis na Zmluve o kontokorentnom úvere vyhotovil p. Ing. F., ako aj odborné stanovisko Mgr. G. Q. k posudku JUDr. Nitrianskeho o jeho nehodnovernosti a jej súkromný znalecký posudok podaný do zápisnice, kde uviedla, že podpisy na listinách najskôr nie sú pravými podpismi p. Ing. W. Q.. Ing. Q. v konaní pravosť svojich podpisov poprel. Pri porovnaní argumentov a dôkazov smerujúcich k spornej skutočnosti celého prípadu - či podpisy na dvoch Zmluvách sú alebo nie sú pravými podpismi p. Ing. Q. a p. Ing. F., je možné vyvodiť záver o nie

jednoznačnom preukázaní pravosti podpisov, a preto nemohol správne rozhodnúť okresný súd, resp. rozhodol minimálne predčasne.

33. Žalovaný v 2/ rade namietol nesprávny procesný postup okresného súdu, ktorý nevykonal rozhodujúci, a to kľúčový dôkaz pre zistenie rozhodujúcich tvrdení, a to dôkaz znaleckým posudkom podaným na to súdom ustanoveným znalcom ohľadne skúmania pravosti podpisov Ing. Q. a p. Ing. F., ktorý dôkaz sa vyžadoval k zodpovedaniu kľúčovej otázky sporu. Podľa žalovaného v 2/ rade ide o minimálne prekvapivý postup, ktorým sa porušil princíp právnej istoty, ale aj právo na spravodlivý proces, pokiaľ okresný súd najskôr tento dôkaz rozhodol vykonať, keď uznesením č.k. 38Cbi/10/2013-1116 zo dňa 16.04.2019 vyzval na zaplatenie preddavku vo výške 700 Eur, ktorý žalovaný v 2/ rade zaplatil a ak následne ustanovil uznesením sp. zn. 38Cbi/10/2013 dňa 04.06.2019 znalkyňu p. Mgr. Evu Forgáčsovú, ktorá sa však z úkonu ospravedlnila pre rodinné problémy a namiesto toho, aby okresný súd vybral a ustanovil nového znalca, už ďalšieho neustanovil, zrušil uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania bez akéhokoľvek oznámenia zmeny postupu v dokazovaní, teda, že tento dôkaz nevykoná a nariadil pojednávanie na deň 23.10.2019 a na ňom rozhodol v neprospech žalovaného v 2/ rade. Žalovaný v 2/ rade poukázal na samotný postup okresného súdu, ktorý si sám bol vedomý rozporu predložených dôkazov v zmysle odseku 48. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, pričom následne bez vysvetlenia tohto kroku od vykonania dôkazu upustil, čo žalovaný v 2/ rade považoval za nesprávny postup, keďže navrhol na rozhodujúce skutočnosti vykonať dôkaz v zmysle ust. § 207 CSP, pre ktorý bolo treba odborné znalosti znalca a kedy okresný súd tento návrh už akceptoval. Podľa žalovaného v 2/ rade okresný súd podľahol jednostrannému a sústavnému tlaku žalobcu, keď vo veci bez vykonania súdno-znaleckého posudku rozhodol. Vzhľadom k samotnému postupu okresného súdu potom žalovaný v 2/ rade nemohol predvídať tak, ako to uviedol okresný súd, že predpokladal, že ak nebude vykonaný dôkaz ustanovením znalca súdom, že si žalovaný v 2/ rade nechá vyhotoviť vlastný súkromný znalecký posudok. O postupe okresného súdu nevykonať súdno-znalecké dokazovanie sa podľa žalovaného v 2/ rade tento prvý krát dozvedel na vytýčenom termíne pojednávania, z ktorého titulu z dôvodu zachovania rovnosti zbraní žalovaný v 2/ rade požiadal, aby okresný súd odročil pojednávanie za účelom zabezpečenia vlastného súkromného znaleckého posudku žalovaným v 2/ rade, pokiaľ nevykoná súd súdno-znalecký posudok, na vykonanie ktorého žalovaný v 2/ rade trval. I napriek uvedenému, okresný súd podľa žalovaného v 2/ rade jeho návrh odignoroval, vo veci rozhodol, a týmto postupom podľa žalovaného v 2/ rade bolo mu odňaté právo na spravodlivý proces, t.j. právo konať pred súdom a brániť dôvodne svoje práva.

34. Žalovaný v 2/ rade zotrval na tom, že jediným dôkazom, ktorý by vyvrátil rozporné tvrdenia sporových strán ich predložených dôkazov, bol dôkaz znaleckým posudkom, ktorý by nariadil súd. Nie je možné akceptovať to, že by žalovaný v 2/ rade mal z postupu okresného súdu dedukovať pri zrušení uznesenia o ustanovení osoby konkrétneho znalca a po nariadení pojednávania to, že sa takéto súdno-znalecké dokazovanie nevykoná, keď práve žalovaný v 2/ rade bol v tom, že do vytýčenia termínu okresný súd na podanie znaleckého posudku ustanoví osobu iného znalca. Žalovaný v 2/ rade poukázal na ustálenú súdnu prax, a to rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 2197/2016 zo dňa 28.03.2018. Ak v konaní vo vzťahu k jednému súkromnému znaleckému posudku, zabezpečenému žalobcom a jednak znaleckému posudku vypracovanému znalcom na tento účel ustanoveným súdom vznikol rozpor, ktorý ak nebol odstránený výsluchom týchto znalcov, potom súd musí, ak by to žalobca navrhol, nariadiť dôkaz kontrolným znaleckým posudkom, resp. ak takýto dôkaz žalobca nenavrhol, tak potom bolo potrebné žalobu zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom, pretože o rozhodujúcom tvrdení žalobca nepredložil tzv. plný dôkaz. Žalovaný v 2/ rade poukázal aj na osobitosti prípadu, keď možno uvažovať o hodnovernosti záverov znaleckých posudkov Mgr. Saxovej, ak sám Ing. G. F. uviedol, že nevie, či také dokumenty, a to zmluvy o úvere podpísal alebo nie. Už pri obyčajnom pohľade na oba sporné podpisy v porovnaní s inými podpismi na skúmaných a porovnávacích materiáloch i neodborníkovi sa javí ako pravdepodobnejšie, ak nie priamo zjavné, že podpisy sú odlišné. Bol to Ing. Jaroslav Zigo - podpredseda predstavenstva úpadcu, ktorý ako jediný bol s určitosťou pri podpise oboch zmlúv a tieto podpísal. Práve on bol trestne stíhaný a aj odsúdený za skutky spojené s jeho činnosťou pri konaní za spoločnosť úpadcu. Ing. František Zvrškovec ako predseda predstavenstva sa jasne vyjadril, že danú zmluvu by v tom čase nikdy nepodpísal a najmä uviedol, že podpisy na viacerých listinách porovnávacieho materiálu, z ktorého vychádzala Mgr. Saxová, na ich podstatnej časti, nie sú jeho vlastné, pretože mali byť ním podpísané dňa 27.08.2008, kedy sa nachádzal mimo Slovenskej republiky na dovolenke v Chorvátsku. Na podporu tejto skutočnosti žalovaný v 2/ rade

navrhol výsluch svedkov, čo okresný súd nepovažoval za relevantné. Preukázanie neprerušeneho dovolenkového pobytu okresný súd ďalej neskúmal.

35. Pokiaľ ide o posudok znalkyne Mgr. Saxovej, nepriamo spochybňuje na pojednávaní vypočutá a do zápisnice podávajúca znalecký posudok i ďalšia znalkyňa - Mgr. Zelenková, ktorá pri rozbere teórie podávania znaleckého posudku uviedla, že pri podobnom skúmaní musí porovnávací materiál pozostávať nielenže z porovnávacieho materiálu - listín so zachytením podpisov pred a v čase vykonania sporného podpisu, ale i z porovnávacieho materiálu, a to vykonaných minimálne dvadsiatich podpisov skúmanej osoby, čo v prípade súkromných znaleckých posudkov znalkyne Mgr. Saxovej splnené nebolo a táto osoby p. Ing. Q. ako ani Ing. F. na dané nevyzvala, teda pre účel vypracovania posudku nimi nedisponovala.

36. Žalovaný v 2/ rade mal za to, že ak sa vezme do úvahy judikatúra o odstraňovaní rozporov znaleckých posudkov, s ohľadom na zvolený procesný postup okresného súdu, ktorý ku skúmaniu pravosti sporných podpisov v konaní pristúpil akceptom na vykonanie dôkazu súdom ustanoveným znalcom, a následne bez vysvetlenia od neho odstúpil (zrušil ho), a najmä na osobitosti prípadu, tak došlo k vade konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne právne posúdenie a rovnako skutkové posúdenie prípadu, a súčasne vadu rezultujúcu v zásadné porušenie práva na spravodlivý proces. Žalovaný v 2/ rade poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 26/2010, I. ÚS 726/2016, I. ÚS 457/2010, I. ÚS 350/2008, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 259/2010, Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 2197/2016. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo 2197/2016 vyplýva, že súd nie je oprávnený sám posudzovať skutočnosti, ku ktorým sú potrebné odborné znalosti, a nemôže preskúmať vecnú správnosť odborných záverov znaleckých posudkov. Ak súd sám posúdi skutočnosti, ku ktorým sú potrebné odborné znalosti, bez toho, aby ohľadom nich vykonal znalecké dokazovanie, ide o vadu konania, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaný v 2/ rade zdôraznil, že v predmetnej veci je nárok, ktorý predstavuje sumu viac ako 100 miliónov slovenských korún, kedy je zrejmé, že nie je zanedbateľný predmet sporu, a tým musí byť v konaní nepochybne preukázaný.

37. Znalecké posudky Mgr. Saxovej č. 5/2018 a č. 6/2018 podľa žalovaného v 2/ rade trpia zásadnými nedostatkami spočívajúcimi v kvalite požadovanej pre danú znaleckú činnosť a pri použití danej metódy, ktorých výsledky - závery sú nepostačujúce pre prijatie zásadného a správneho rozhodnutia, preto žalovaný v 2/ rade navrhol odvolaciu súdu vo veci doplniť dokazovanie, a to podaním znaleckého posudku znalcom na tento účel ustanoveným súdom, teda dôkaz tak, ako bol navrhnutý a zdôvodnený v podaní zo dňa 12.10.2018, adresovanom okresnému súdu. Okresný súd podľa žalovaného v 2/ rade mal pokračovať vo vykonaní dokazovania nariadením znaleckého dokazovania, ktoré by vychádzalo z relevantných zdrojov - porovnávacích materiálov získaných od správcu, ale predložených i osobami p. Ing. Q. či Ing. F. z inej činnosti a tiež požadovanou množinou ich vlastnoručných podpisov pre znalecké skúmanie.

38. V ďalšej časti odvolania žalovaný v 2/ rade poukázal na ustálenú súdnu prax sp. zn. 6Cdo 81/2010, II. ÚS 625/2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/499/2013 zo dňa 27.11.2013 či rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/443/2012 zo dňa 17.4.2013, vrátane judikatúry najvyšších súdnych autorít, z ktorých vyplýva, že primárne v sporovom konaní dôkazné bremeno nesie žalobca v súvislosti s tvrdeniami, ktoré poskytol a ktoré umožňujú žalobe vyhovieť, a ak nie je možné zistiť určitú skutkovú okolnosť, ktorá je medzi stranami sporná a pre rozhodnutie dôležitá, tak potom nepriaznivý účinok postihne toho účastníka, ktorý mal v súvislosti s ňou dôkaznú povinnosť. Ak sa žalobca domáha pravosti popretých pohľadávok, tak na ňom ležalo bremeno, aby tvrdenia o pravosti týchto pohľadávok preukázal dôkazmi, čo sa však v danej veci podľa žalovaného v 2/ rade nestalo. Procesná aktivita bola výlučne na žalobcovi.

39. Žalovaný v 2/ rade v odvolaní vyjadril presvedčenie, že odvolací krajský súd nerezignuje na svoju úlohu garanta zákonnosti a spravodlivosti a v odvolacom konaní sa náležite a právne precíznym spôsobom vysporiada s argumentáciou žalovaného v 2/ rade, príslušnými právnymi predpismi, ako aj judikatúrou (Nález Ústavného súdu SR z 13.11.2018, sp. zn. III. ÚS 314/2018 - nezákonnosť súdnych rozhodnutí). Žalovaný v 2/ rade považoval odvolanie za dôvodné, preto žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť, žalobu zamietnuť a žalovanému v 2/ rade priznať náhradu trov tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania.

40. K doručenému odvolaniu žalovaného v 2/ rade žalobcovi a žalovanému v 1/ rade, sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 16.03.2020. Podľa žalobcu výsledky dokazovania v spojení s odsekom 44. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu preukázali to, že v prípade rozporovaných podpisov na úverovej zmluve 1 a 2 išlo o pravé podpisy. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2/ rade dal do pozornosti odsek 47. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, keď samotný úpadca pohľadávky ešte v roku 2012, t.j. v čase, kedy bol ešte len dlžníkom, t.j. pred vyhlásením konkurzu, uznal, a to dokonca opakovane podľa čl. 24 a 29 súdneho spisu a v žiadnom prípade nie v rozpore s právnymi predpismi. Je preto absurdné sa domnievať, že by na úverovej zmluve 1 alebo 2 boli nepravé podpisy osôb konajúcich za úpadcu. Dokonca, samotný pán Q. - pravosť podpisu ktorého na úverovej zmluve 1 bola vo veci bezdôvodne rozporovaná - bol jednou z dvoch osôb, ktorá dané uznanie za dlžníka k dnešnému dňu už úpadcu podpisovala. Navyac, žalovaný v 2/ rade sa v odvolaní k argumentácii okresného súdu, týkajúcej sa uznania pohľadávok úpadcom vôbec nevyjadril. Ďalej žalobca poukázal na odsek 47. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, odsek 46. a 51.. Zhrnul vykonané znalecké odborné posúdenia, a to odborné stanovisko znalkyne Mgr. Márie Zelenkovej k posúdeniam JUDr. Nitrianskeho, ktoré vyvrátilo závery JUDr. Nitrianskeho, na ktoré sa odvolával žalovaný v 2/ rade, znalecké posúdenie prednesené Mgr. Máriou Zelenkovou ústne do Zápisnice na pojednávaní dňa 05.09.2018 pred poučením o následkoch vedome nepravdivého znaleckého posudku, pri ktorom menovaná znalkyňa uviedla „...priznám sa, že som presvedčená alebo pravdepodobne vyslovím názor, že sporné podpisy p. Zvrškovca sú pravými podpismi, podpis p. F. nie je napodobniteľný podpis, to je ťažko napodobniteľný podpis, môžem na záver toľko povedať, že som presvedčená, v tej rovine pravdepodobnosti a prikláňam sa k záveru, že najskôr to budú pravé podpisy a nie podpisy určite nie vyhotovené napodobneniny.“ (odkaz na odsek 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu). Ďalej v zhrnutosti znaleckých posúdení žalobca poukázal aj na znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, Znalecký posudok č. 5/2018, č. 6/2018, ktoré boli vyhotovené znalkyňou Mgr. Alexandrou Saxovou, podľa ktorých sú podpisy pánov Q. a F. pravými podpismi, navyac menovaná znalkyňa vypovedala na pojednávaní konanom dňa 27.03.2019 tak, že daný počet porovnávacích materiálov bol dostatočný, pričom všetky listiny jej boli predložené v origináloch.

41. V podstatnosti odvolania žalovaného v 2/ rade, ktorý namietal postup okresného súdu a nevykonanie súdno-znaleckého dokazovania, žalobca poukázal na to, že dokumenty JUDr. Nitrianskeho boli v konaní vykonané len ako listinný dôkaz a navyac závery JUDr. Nitrianskeho, na ktoré sa odvolal žalovaný v 2/ rade, boli nehodnoverné ako to vyplynulo z odborného stanoviska Mgr. Márie Zelenkovej, a to už len z toho dôvodu, že porovnávací materiál, z ktorého JUDr. Nitriansky vychádzal, bol jednak kvantitatívne nedostatočný a zároveň bol daný porovnávací materiál z obdobia, ktoré vôbec nezodpovedalo dátumu skúmaných podpisov, keď išlo o časový rozptyl dvanástich rokov. Oproti tomu žalobca v konaní predložil odborné stanovisko Mgr. Q., znalecké posudky znalkyne Mgr. Saxovej, ktoré potvrdili pravosť sporných podpisov a vzorka porovnávacieho materiálu pri posúdení Mgr. Saxovej bola rádovo vyššia ako v prípade posúdenia JUDr. Nitrianskeho, dátumom sporných podpisov časovo zodpovedajúca a ako bolo potvrdené i žalovaným v 1/ rade na pojednávaní dňa 27.03.2019, išlo o porovnávací materiál z hodnoverných zdrojov, t.j. buď z archívu úpadcu spravovaného samotným žalovaným v 1/ rade alebo s podpismi osvedčenými pred notárom. Ďalej bol predložený znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, podľa ktorého sporné podpisy nevykazovali akékoľvek znaky pozmeňovania, falšovania či iného neoprávneného zásahu. Okrem uvedeného ďalej bolo prednesené do Zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 05.09.2018 znalecké posúdenie znalkyne Mgr. Zelenkovej, ktorá výslovne a opakovane uviedla, že podľa jej názoru ide o pravé podpisy, a tento svoj postoj potvrdila aj v písomnom vyjadrení na žiadosť právneho zástupcu žalobcu zo dňa 06.06.2019.

42. Žalobca ďalej zdôraznil okrem týchto znaleckých záverov aj skutočný stav, keď úver podľa úverovej zmluvy 1 a 2 úpadca skutočne čerpal, čo nikdy spochybnil, pričom daný úver postupne žalobcovi splácal, bol evidovaný v účtovníctve dlžníka, čo potvrdil aj zástupca žalovaného v 1/ rade na pojednávaní v rámci svojej záverečnej reči, ak žalovaný v 1/ rade ako správca konkurznej podstaty úpadcu má k dispozícii účtovníctvo úpadcu či jeho bankové výpisy a podobne. Ďalej žalobca poukázal aj na postup správcu, ktorý za prítomnosti dlžníka oznámil žalobcovi, že jeho pohľadávky boli zistené v celom rozsahu, priznal mu hlasovacie práva a v rámci reštrukturalizačného plánu mu nastavil 100% uspokojenie s poukazom na konanie vedené pred okresným súdom pod sp. zn. 4R/1/2012, v ktorom konaní si žalobca prihláškami prihlásil svoje pohľadávky z úverovej zmluvy 1 a 2 na prvej schôdzi veriteľov konanej dňa 27.07.2012.

Žalobca poukázal na rozpory vo výpovedi p. Q., keď uviedol, že o uzatvorení zmluvy úpadcu so žalobcom sa dozvedel v roku 2010 a následne o niekoľko minút na to uviedol, že o existencii zmluvy sa mal dozvedieť pred dvoma rokmi.

43. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2/ rade poukázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj Ústavného súdu SR. Žalobca zdôraznil, že z dôkazov vykonaných v danej veci bolo možné skutkový stav bezpečne ustáliť, a to bez pochybností, preto na vykonanie ďalšieho znaleckého dokazovania okresným súdom nebol žiaden dôvod, naviac, ak súkromné znalecké posudky (ktoré predkladal v konaní žalobca) mali z hľadiska váhy dôkazov tú istú hodnotu ako posudky súdom ustanoveného znalca. Žalobca zdôraznil to, že na súkromný znalecký posudok je potrebné nazeráť ako na posudok súdom ustanoveného znalca, čo vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Cdo 2197/2016 zo dňa 28.03.2018. Naviac, aj v časti rozsudku NS ČR sp. zn. 32Cdo 2197/2016 zo dňa 28.03.2018, ktorú časť žalovaný v 2/ rade v odvolaní cituje, Najvyšší súd ČR priamo uvádza, že aj prípadný rozpor medzi dvoma znaleckými posudkami, o ktorý v danej veci nejde, pretože dokument JUDr. Nitrianskeho bol len listinným dôkazom, je možné odstrániť ďalším posudkom len v prípade, že súd sám daný rozpor neodstráni. To znamená, že aj keby v prípade dokumentu JUDr. Nitrianskeho išlo o znalecký posudok, tak rozpor medzi JUDr. Nitrianskym a Mgr. Zelenkovou bol odstránený ďalšími znaleckými posúdeniami, a to Mgr. Saxovej a Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, z ktorých žiaden neprišiel k záveru o tom, že by sporné podpisy mali byť podpismi nepravými či falšovanými. Ak tento skutkový a právny stav bol ku dňu vyhlásenia rozsudku okresným súdom na pojednávaní bezpečne ustálený, nebol podľa žalobcu dôvod pojednávanie odročiť pre doplnenie dokazovania.

44. K postupu okresného súdu a k odvolacím dôvodom žalovaného v 2/ rade žalobca poukázal na ust. § 237 ods. 2 CSP, keď uznesenie o ustanovení znalca je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania a takéto rozhodnutie je bez vplyvu na rozhodnutie vo veci samej a nemôže privodiť vážnejšiu ujmu na právach účastníkov. Je to záver z komentára Civilného sporového poriadku, C. H. Beck, 2016, s. 864-865, keď tento komentár čerpal z ďalšieho rozhodnutia najvyššej súdnej autority, konkrétne z rozhodnutia NS SR sp. zn. 5 Cdo 101/2010 zo dňa 15.07.2010. Preto vzhľadom na odbornú literatúru a odbornú prax najvyšších súdnych autorít, tým, že okresný súd nepristúpil k pôvodne plánovanému znaleckému dokazovaniu súdom ustanoveným znalcom, k žiadnej ujme na právach žalovaného v 2/ rade nemohlo dôjsť. Podľa žalobcu tento záver potvrdzuje aj rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08 zo dňa 30.09.2010. Okresný súd záver o nevykonaní znaleckého dokazovania znalcom určeným zo strany súdu racionálne odôvodnil, a týmto postupom sa žalovaný v 2/ rade nedostal do nevýhodnejšej pozície ako žalobca len z toho dôvodu, že okresný súd mal po zvážení za to, že ďalšie dokazovanie vo veci nie je potrebné. Podľa žalobcu, ak okresný súd nebol pôvodným uznesením o ustanovení znalca viazaný a do pojednávania vykonané dokazovanie dostatočne preukazovalo skutkový stav veci, tak k porušeniu práv žalovaného v 2/ rade nemohlo dôjsť, ak okresný súd k realizácii pôvodne nariadeného znaleckého dokazovania nepristúpil.

45. K osobitným tvrdeniam, ktoré prezentoval žalovaný v 2/ rade v odvolaní, žalobca k predloženiu snímky z diára pána Q. a fotografie z dovolenky v Chorvátsku zo dňa 27.08.2008, čo má podľa žalovaného v 2/ rade preukazovať, že pán Q. nemohol dňa 27.08.2008 podpísať niektoré zmluvy, ktoré boli súčasťou porovnávacieho materiálu pri vyhotovovaní posudku znalkyne Saxovej, uviedol, že toto tvrdenie nie je pravdivé. Fotografia priložená k podaniu žalovaného v 2/ rade zo dňa 12.10.2018 nebola zo dňa 27.08.2008, ale z nedele zo dňa 24.08.2008, pokiaľ je tento dátum na fotografii pravdivý. Zmluvy podpísané pánom Q. dňa 27.08.2008, ktoré boli súčasťou porovnávacieho materiálu pri posudku A. Saxovej, boli podpísané zo strany pána Q. osobne pred notárom, keďže obsahovali aj notársku doložku s dátumom 27.08.2008, čo žalobca osvedčil predložením kópií daných zmlúv okresnému súdu na pojednávaní dňa 27.03.2019. Z tohto dôvodu je argumentácia fotokópiou príslušnej časti diára absurdnou. Naviac, znalkyňa Saxová na pojednávaní dňa 27.03.2019 výslovne vyjadrila, že dané zmluvy zo dňa 27.08.2008 by jej pri posúdení nechýbali, pretože aj bez nich by bol porovnávací materiál v dostatočnom počte. Ostatný porovnávací materiál pritom žalovaný v 2/ rade nijako nerozporoval. Žalobca poukázal aj na nepravdivé odvolacie dôvody žalovaného v 2/ rade, pretože Mgr. Zelenková na pojednávaní dňa 05.09.2018 uviedla pravý opak, t.j. že v prípade podpisov p. Q. a p. F. ide o pravé podpisy.

46. Žalobca poukázal na dĺžku súdneho konania, ktoré začalo v roku 2013, a tým žalovaný v 2/ rade mal množstvo času na predloženie súkromného znaleckého posudku. Napokon, s ohľadom na doručenie predvolania vo veci na termín 23.10.2019 musel mať žalovaný v 2/ rade vedomosť o tom, že okresný súd napokon k realizácii znaleckého dokazovania pristúpiť nemusí a že rozsudkom môže byť už na najbližšom pojednávaní rozhodnuté, čo sa napokon aj stalo.

47. Žalovaný v 2/ rade v odvolaní tvrdil, že závery znalkyne Mgr. Saxovej nie sú hodnoverné z dôvodu, že nepovažovala za potrebné poskytnutie súčinnosti osôb, ktorých podpisy skúmala. Na túto námietku reagovala samotná znalkyňa už v konaní pred okresným súdom, keď na pojednávaní dňa 27.03.2019 uviedla, že ak dotknutá osoba neuskutočnila podpisy priamo pred ňou, tak uvedené nemalo vplyv na hodnovernosť záverov, keďže skúšky podpisov „...tie sú dobrým takým doplňujúcim materiálom, ale v žiadnom prípade, keďže ten človek už vie, na čo sa budú používať, tak podľa toho, čo by si prial, to je psychologicky dané, tak by sa podpisoval.“ Z tohto vyplynulo, že námietka o nepožadovaní súčinnosti od osôb, ktorých podpisy boli znalecky skúmané, bola nedôvodná. Z výpovedí p. F. vyplynulo, že si nepamätá, čo podpisoval v roku 2006. V závere však jasne uviedol, že podpis na úverovej zmluve 2 vyzerá ako jeho podpis a že to môže byť jeho podpis. Tento záver potvrdzuje aj to, že pán F. v rámci svojej svedeckej výpovede priamo potvrdil pravosť svojho podpisu napríklad aj na Zmluve o použití zmenky, ktorá sa podpisovala v ten istý deň ako úverová zmluva 2 a ktorá bola jednou zo zabezpečovacích zmlúv podpisovaných v rámci úverovej dokumentácie.

48. Podľa žalobcu je absurdné tvrdenie žalovaného v 2/ rade o tom, že znalecké posúdenie Mgr. Saxovej mala nepriamo spochybniť znalkyňa Mgr. Zelenková. Tvrdenie o potrebe mať okrem porovnávacieho materiálu v počte 20 kusov aj ďalších 20 podpisov skúmanej osoby však nezodpovedá pravde. Žalovaný v 2/ rade totiž účelovo spojil dve úplne rozdielne časti výpovede znalkyne Mgr. Zelenkovej. Tá totiž najprv uviedla: „...Vyžaduje sa k jednému spornému podpisu 15-20 ukážok podpisov, ktoré majú pochádzať z toho istého obdobia, keď vznikol sporný podpis. Tento porovnávací materiál môže byť doplnený rok pred vznikom sporného podpisu, rok po vzniku sporného podpisu.“ Na úplne inom mieste svojej výpovede Mgr. Zelenková uviedla: „...Keď sa vyskytne taká situácia, že potrebujem skúšky, malo by ich byť 20.“ Znalkyňa Mgr. Zelenková uviedla, že skúšky podpisov sa majú konať v prípade, ak sa vyskytne taká situácia, že je to potrebné a v žiadnom prípade nie vtedy, keď znalec už potrebným počtom porovnávacieho materiálu z príslušného obdobia disponuje. Navyše, tak Mgr. Zelenková ako aj Mgr. Saxová prišli k rovnakému záveru o tom, že sporné podpisy sú podpismi pravými. Žalobca poukázal na nedôvodnosť a účelovosť odvolania žalovaného v 2/ rade. Žalobca rozporoval aj tvrdenia žalovaného v 2/ rade o osobe Jaroslava Q., keď naznačil, že menovaný p. Q. mal byť osobou, ktorá podpisy falšovala, hoci nič také z vykonaného dokazovania vo veci nevyplývalo.

49. Žalobca zotrval na tom, že žalovaným v 2/ rade podané odvolanie nemá relevantnosť odvolacích dôvodov, pretože nedošlo k nesprávnemu skutkovému zisteniu a ani nesprávnemu právnomu posúdeniu a nenastala ani iná vada konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a v prípade verejného vyhlásenia rozsudku, za aplikácie ust. § 219 ods. 3 CSP oznámiť miesto a čas na e-mailovú adresu a@b.c.

50. Vyjadrenie žalobcu bolo doručené žalovanému v 2/ rade, ktorý sa prostredníctvom zvoleného zástupcu vyjadril v podaní zo dňa 20.04.2020. Žalovaný v 2/ rade považoval vyjadrenie žalobcu k jeho odvolaniu za účelové, v snahe zvrátiť stav možného dovolania sa súdnej ochrany žalovaným v 2/ rade v odvolacom konaní. Vyjadrenia žalobcu nezodpovedajú priebehu konania vo veci a jeho vedeniu okresným súdom, keď vlastnými uzneseniami 2x pripustil vykonanie dôkazu znaleckým posudkom a vo vzťahu, čo bolo aj zásadné, k vykonaniu dokazovania podaním znaleckého posudku na návrh žalovaného v 2/ rade vykonal relevantné úkony - vyrubil preddavok na znalecké dokazovanie a následne ustanovil konkrétnu osobu znalca.

51. Vydané uznesenie o zrušení osoby ustanoveného znalca, ktoré nič iné o prípadnom ďalšom postupe okresného súdu vo veci neobsahovalo, potom nevykonanie dôkazu navrhovaného žalovaným v 2/ rade okresným súdom nebolo riadne odôvodnené. Ak tak okresný súd mienil postupovať, malo takéto zdôvodnenie jeho postupu prísť už v konaní v čase predtým, ako pripustil vykonanie navrhovaného dôkazu, pretože ak po tomto návrhu a jeho pripustení na vykonanie vo veci v konaní nedošlo ku zmene stavu vplyvom iných okolností, mal súd prvej inštancie dôkaz, ako ho na vykonanie pripustil, na zachovanie rovnosti zbraní už bez ďalšieho aj vykonať. Podľa žalovaného v 2/ rade je isté, že na

strane žalovaného v 2/ rade ako strany sporu, došlo k stavu straty právnej istoty v súdny proces, kedy po upustení od vykonania daného dôkazu a bezprostrednému rozhodnutiu veci žalovaný v 2/ rade ostal bez akejkolvek ďalšej možnosti relevantným dôkazom predložené tvrdenia preukázať, a to i napriek tomu, že požiadal okresný súd o možnosť tento dôkaz zrealizovať. Podľa žalovaného v 2/ rade došlo k nepredvídateľnému postupu okresného súdu, keďže bol to súd prvej inštancie, ktorý dal nádej práve vykonaním navrhnutého dôkazu na vecné preskúmanie sporných a rozhodujúcich skutkových tvrdení strán sporu a následne i na zákonné a spravodlivé rozhodnutie veci, pričom tento postup nedodržel. Žalovaný v 2/ rade preto zotrval na svojom odvolacom návrhu.

52. K vyjadreniu žalovaného v 2/ rade sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 04.06.2020. Žalobca mal za to, že vyjadrenie žalovaného v 2/ rade nijako nerozporuje väčšinu argumentácie, ktorú prezentoval žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2/ rade. Žalobca zdôraznil, že v konaní boli uskutočnené znalecké posúdenia M. Zelenkovej a A. Saxovej (obe znalkyne predložili písomné výstupy a vypovedali na pojednávaní vo veci) ako aj dôkaz Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru, v súhrnlosti ktoré všetky dôkazy odôvodňovali záver o pravosti podpisov obidvoch úverových zmlúv 1 a 2, a to podpisov p. Q. a pána F.. Žalovaný v 2/ rade vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uvádzal len jedinú okolnosť, a to, že okresný súd na pojednávaní rozhodol rozsudkom napriek tomu, že predtým pripustil vykonanie dôkazu znaleckým posudkom, keď vyrubil preddavok znaleckého dokazovania a pristúpil aj k ustanoveniu konkrétnej osoby znalca. Vzhľadom na konkrétne skutočnosti, ktoré prezentuje žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2/ rade, je potrebné skôr vysloviť záver o absencii akejkolvek možnej argumentácie žalovaného v 2/ rade, ktorá by čo i len čiastočne bola spôsobilá spochybniť skutočnosti, ktoré uvádzal žalobca vo vyjadrení.

53. Žalobca zdôraznil, že žalovaný v 2/ rade vo svojom vyjadrení namietal už len ním tvrdené zásah do jeho vlastných subjektívnych očakávaní o tom, že malo byť vykonané ďalšie znalecké dokazovanie. Aj k tejto otázke sa žalobca podrobne vyjadroval, avšak z dôvodu opatrnosti dodáva, že súd nie je viazaný predchádzajúcimi krokmi smerujúcimi k vykonaniu znaleckého dokazovania, t.j. súd môže upustiť od pôvodne plánovaného znaleckého dokazovania, čo vyplýva z ust. § 237 ods. 2 CSP. To, z akého dôvodu žalovaný v 2/ rade nemôže vyhlásenie rozsudku na pojednávaní považovať za prekvapivé, zdôvodnil okresný súd v odseku 49. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Podľa žalobcu táto obrana žalovaného v 2/ rade o prekvapivosti je absurdnou aj z pohľadu ust. § 179 ods. 1 CSP. Okresný súd v rámci prípravy pojednávania stranám sporu prezentoval, z akých dôvodov od vykonávania znaleckého dokazovania upustil, čo musí byť zrejme aj zo zvukového záznamu z pojednávania, ako vyplýva aj zo zápisnice z pojednávania. Možná zmena postoja okresného súdu musela byť žalovanému v 2/ rade zrejماً už z doručeného predvolania na pojednávanie, ako správne uviedol okresný súd v odseku 49. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Predvolanie bolo stranám sporu doručované s viac ako mesačným predstihom. Okresný súd veľmi zvažoval ukončenie dokazovania a rozhodnutie vo veci. Aj na základe uvedeného žalovaný v 2/ rade najneskôr po doručení predvolania na pojednávanie s termínom 23.10.2019 musel predpokladať možnosť, že žiadne znalecké dokazovanie okresný súd neplánuje vykonávať a že okresný súd vo veci rozhodne. Navyše povinnosť súdu výslovne ešte pred rozhodnutím vo veci odôvodňovať svoj procesný postup v konaní zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva a v danej veci okresný súd pristupoval k žalovanému v 2/ rade v priebehu konania vo veci dokonca nad rozsah stanovený zákonom. O nevykonávaní znaleckého dokazovania pritom nemuselo byť vyhotovované ani žiadne súvisiace písomné uznesenie. Nový procesný postup okresného súdu, t.j. zmena procesného postupu okresného súdu, sa nedostal do rozporu so žiadnym ustanovením CSP ani so žiadnym iným ustanovením akéhokoľvek iného všeobecne záväzného právneho predpisu, naopak, tento postup bol v plnom súlade so zákonom (ust. § 237 ods. 2 CSP). Nie je možné súhlasiť s obranou žalovaného v 2/ rade, že došlo k porušeniu rovnosti zbraní, keďže v prípade podpisov p. Q. a p. F. v obrane, že ide o nepravé podpisy, mal žalovaný v 2/ rade odo dňa začatia konania vytvorené rovnaké podmienky pre doloženie súkromného znaleckého posudku rovnocenného s posudkom súdom ustanoveného znalca. Neobstojí preto obrana žalovaného v 2/ rade, že nemal možnosť relevantným dôkazom preukázať svoje tvrdenia. Žalobca ďalej poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08 zo dňa 30.09.2010. Žalobca zotrval na tom, aby bol rozsudok okresného súdu potvrdený, s priznaním trov odvolacieho konania žalobcovi.

54. Postupom okresného súdu bolo vyjadrenie žalobcu zo dňa 04.06.2020 doručené na vedomie žalovanému v 1/ rade a právnenmu zástupcovi žalovaného v 2/ rade.

55. Zástupca žalovaného v 2/ rade podal žiadosť, aby v prípade rozhodovania odvolacím súdom bez nariadenia pojednávania bolo podľa ust. § 219 ods. 3 CSP vopred oznámené miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami, a to buď na elektronickú adresu uvedenú v záhlaví, teda K., alebo do elektronickej schránky zástupcu žalovaného v 2/ rade.

56. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného v 2/ rade a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

57. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného v 2/ rade bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/16/2020-1500 zo dňa 20.01.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 09.02.2021 na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, ako aj oznámením o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku zástupcovi žalobcu a zástupcovi žalovaného v 2/ rade elektronickými prostriedkami podľa ust. § 219 ods. 3 posledná veta CSP, a to na e-mailovú adresu zástupcu žalobcu O. a na elektronickú adresu zástupcovi žalovaného v 2/ rade a@b.c, na základe ktorého postupu boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

58. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného v 2/ rade krajský súd uvádza, že ani jeden z nich nebol relevantný, pretože v konaní pred okresným súdom v dostatočnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie, potrebné pre následne aj správne právne posúdenie sporovej veci. Krajský súd ďalej uvádza, že nedošlo ani k žiadnej inej vade konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci a ani nedošlo k porušeniu práva žalovaného v 2/ rade na spravodlivý súdny proces v postupe vedenia konania a dokazovania pred okresným súdom. Krajský súd konštatuje, že základom jeho konania a rozhodovania je aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, keď sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku okresného súdu a v podrobnostiach na toto odôvodnenie odkazuje. V záujme riadneho odôvodnenia rozsudku krajským súdom sa vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného v 2/ rade poukazuje na nasledovné skutkové a právne závery, zhodnotenia, ktoré vychádzajú zo správneho a v dostatočnom rozsahu vykonaného dokazovania, ako aj správneho právneho posúdenia uskutočneného súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku okresného súdu.

59. Názor krajského súdu, že nedošlo k porušeniu práva žalovaného v 2/ rade na spravodlivý súdny proces, vyplýva nielen z celého priebehu konania a dokazovania súdom prvej inštancie, samotnej dĺžky súdneho konania, ktoré bolo začaté pôvodne dorúčením žaloby na Okresný súd Bratislava I dňa 12.09.2013, ale aj s dôrazom na charakter súdneho konania, t.j. incidenčného konania, obsahom ktorého bolo určenie popretých pohľadávok. Jedným zo základov tohto súdneho konania bol rámec daný popieracím prejavom správcu konkurznej podstaty úpadcu, t.j. žalovaného v 1/ rade a popieracím prejavom žalovaného v 2/ rade, ktorý bol v postavení popierajúceho veriteľa úpadcu. Obsahom popretia bolo to, že ide o nepravé podpisy, falšované, a to podpisy p. Q. a p. F. na úkonoch zmlúv, ktoré uzavrel žalobca s úpadcom, a to Zmluvu o splátkovom úvere č. 584/2007 zo dňa 21.02.2007 v znení jej Dodatkov č. 1 a 4 (ďalej len „úverová zmluva 1“ - v správnom gramatickom tvare; poznámka krajského súdu: tak, ako bolo uvedené vyššie pri odôvodnení rozsudku okresného súdu, krajský súd pokračoval v použitej terminológii okresným súdom pri rozhodných právnych úkonoch, aby bola zabezpečená kontinuita s napadnutým rozsudkom okresného súdu) a ďalšou uzavretou zmluvou medzi žalobcom a úpadcom bola Zmluva o kontokorentnom úvere č. 853/2006 zo dňa 15.03.2006 v znení jej Dodatkov č. 1 až 20 (ďalej len „úverová zmluva 2“ - v správnom gramatickom tvare), z ktorých zmlúv pohľadávky sa stali predmetom incidenčného konania, keďže žalobca ako veriteľ z týchto právnych úkonov pohľadávky prihlásil v konkurznom konaní na majetok úpadcu PREFA Sučany, a.s., so sídlom Podhradská cesta 2, 038 52 Sučany, IČO: 31 561 748. Z úverovej zmluvy 1 išlo o pohľadávku 1 v celkovej výške 2.303.161,47 Eur a z úverovej zmluvy 2 išlo pohľadávku 2 v celkovej výške 1.177.913,29 Eur. Z vymedzeného rámca popieracieho prejavu žalovaného v 1/ rade ako správcu konkurznej podstaty úpadcu a žalovaného v 2/ rade ako popierajúceho veriteľa úpadcu bola nosnou otázkou v konaní pred okresným súdom otázka pravosti podpisov na zmluvách za úpadcu, a to podpisov p. Q. a p. F.. Okresný súd k rozsahu popieracieho prejavu, poskytnutých tvrdení sporových strán, vznášaných rozporov, primárne správne

poukázal na Nález Ústavného súdu SR II. 409/2013-49 zo dňa 11. septembra 2014, podľa ktorého účelom incidenčného konania je rozhodnúť len o tom, či popierací prejav správcu, a v danom prípade aj popierajúceho veriteľa úpadcu, a to žalovaného v 2/ rade, obstojí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Charakter tohto konania vymedzený rámcom popieracích prejavov podľa krajského súdu dal medze k rozsahu dokazovania vykonávaného pred okresným súdom.

60. Krajský súd k zvýrazneniu dodáva, že okresný súd postupoval rešpektujúc závery vyplývajúce z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 409/2013 zo dňa 11.09.2014, keď nosným v rámci podanej žaloby je zodpovedanie, či popierací prejav obstojí alebo nie, teda či dôvody obsiahnuté v popieracom prejave zodpovedajú skutočnosti a vylučujú pohľadávku z uspokojenia v konkurze tak, ako bola prihlásená. Správne poukázal okresný súd na to, že úlohou incidenčného konania nie je opätovné preskúmavanie uplatnenej pohľadávky súdom, pretože je to úlohou správcu. Incidenčné konanie nie je konaním, v ktorom by veriteľ (žalobca) uplatňoval svoju pohľadávku proti dlžníkovi (žalovanému v 1/ rade) a v ktorom by tak predmetom poznácie konajúceho súdu mal byť celý právny vzťah medzi nimi v celej jeho šírke a hĺbke.

61. Podľa ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

62. Z postupu konania okresného súdu a vykonaných dôkazov vyplynulo, že žalobcom uplatnené - prihlásené pohľadávky poprel tak žalovaný v 1/ rade, t.j. správca konkurznej podstaty úpadcu, ako aj žalovaný v 2/ rade, ktorý bol v postavení popierajúceho veriteľa. Z ustanovenia § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. vyplýva, že žaloba na určenie popretej pohľadávky musí byť podaná voči všetkým, ktorí pohľadávku popreli. Tým je na strane žalovaných dané nerozlučné procesné spoločenstvo v zmysle ust. § 77 CSP. Z uvedeného vyplynulo, že konanie o odvolaní žalovaného v 2/ rade a rozhodnutie o takomto odvolaní sa bude vzťahovať aj na žalovaného v 1/ rade z dôvodu popretia prihlásených pohľadávok uplatnených žalobou, t.j. keď meritórne rozhodnutie vo veci musí vyznieť jednotne tak voči žalovanému v 1/ rade, ako aj voči žalovanému v 2/ rade (ust. § 379 písm. b) CSP). Hoci žalovaný v 1/ rade odvolanie nepodal, výsledok meritórneho rozhodnutia dopadá aj na žalovaného v 1/ rade, pretože žalobcom uplatnené - prihlásené pohľadávky boli popreté tak správcom - žalovaným v 1/ rade, ako aj popierajúcim veriteľom úpadcu - žalovaným v 2/ rade.

63. Krajský súd uvádza, že vo väzbe na popierací prejav žalovaného v 2/ rade, pre vyhodnotenie pravosti podpisov členov predstavenstva úpadcu p. Zvrškovca a p. Trojčáka, bolo pred okresným súdom v potrebnom a v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie. Pri tomto závere krajským súdom, za aplikácie ust. § 383 CSP bol krajský súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, pretože nezistil dôvody pre zopakovanie a ani doplnenie dokazovania, a tým nebolo vyhovené ani návrhu žalovaného v 2/ rade v odvolaní na vykonanie dokazovania pred odvolacím súdom, a to nariadením znaleckého dokazovania súdom ustanoveným znalcom na skúmanie pravosti podpisov p. Q. a p. F..

64. Krajský súd k postupu konania a k rozsahu vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie, čo namietal žalovaný v 2/ rade v odvolaní ako skutočnosti, ktoré mali podľa žalovaného v 2/ rade zasiahnuť do práva na spravodlivý proces, uvádza, že nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a nedošlo ani k inej vade konania pred okresným súdom, ktorá by mala mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

65. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodoval v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou

navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). K odvolacej námietke žalovaného v 2/ rade sa poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04 zo dňa 31. augusta 2004, podľa ktorého „...právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné sudy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov.“ Nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného v 2/ rade o zásahu do práva na spravodlivý proces, pretože rozsah vykonaného dokazovania, na jeho základe prijaté skutkové závery a následné právne posúdenie bolo uskutočnené súdom prvej inštancie tak, že nedošlo k popretiu zmyslu a podstaty práva na spravodlivý proces.

66. Postupom okresného súdu bol zachovaný aj princíp rovného postavenia strán sporu, vyplývajúci z Čl. 6 ods. 1 CSP, keď sporovým stranám bola v rovnakej miere daná možnosť uplatňovať tvrdenia, obranu a na toto predkladať a označovať dôkazy. Krajský súd nezistil, že by niektorá zo sporových strán nemala možnosť obhajovať svoje záujmy, resp. že by bola vylúčená z tejto možnosti a nebolo zistené ani to, že by bola daná podstatná výhoda niektorej sporovej strane voči protistrane. Tak žalobca, ako aj žalovaní mali umožnené naplňovať svoje procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňovali a plnili za rovnakých procesných podmienok bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z procesných strán. Uvedené vyplývalo zo spôsobu vedenia konania a priebehu dokazovania pred okresným súdom.

67. K rozsahu, priebehu a postupu dokazovania vykonávaného pred okresným súdom krajský súd po podrobnom oboznámení sa so spisovým materiálom uvádza nasledovné.

68. Opätovne krajský súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie pri svojom postupe konania a rozsahu vykonaného dokazovania rešpektoval závery vyplývajúce z Nálezu Ústavného súdu SR č.k. II. 409/2013-49 zo dňa 11. septembra 2014 v tom, ak predmetom dokazovania bolo to, či popierací prejav popierajúceho veriteľa úpadcu obstojí alebo nie, t.j. či podpisy na rozhodných právnych úkonoch, z ktorých mali vzniknúť pohľadávky žalobcu, určenia ktorých sa žalobca v konaní domáhal, sú podpismi pravými, nefalšovanými, ktorú pravosť preukazoval žalobca predloženými a pred okresným súdom vykonanými dôkazmi. Nebol namieste odvolací dôvod žalovaného v 2/ rade v tom, že nevykonaním navrhnutého dôkazu, a to súdno-znaleckého dokazovania neboli zistené rozhodujúce skutočnosti. Rovnako postupom okresného súdu, a to nevykonaním dôkazu navrhnutého žalovaným v 2/ rade na predloženie okresnému súdu súkromného znaleckého posudku, sa žalovanému v 2/ rade ako sporovej strane neznemožnila realizácia jej patriacich procesných práv, ani možnosť jej aktívnej účasti na konaní, pretože do dispozičnej právomoci súdu v zmysle ust. § 185 ods. 1 CSP patrí rozhodovanie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, resp. nevykoná. Oprávnenie žalovaného v 2/ rade ako sporovej strany navrhnuť dôkazy nie je možné zamieňať s právom súdu, ktorý rozhoduje, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, resp. nevykoná. Okresný súd na procesné návrhy žalovaného v 2/ rade ako sporovej strany v rovine návrhu na doplnenie dokazovania reagoval primeraným, ako aj ústavne akceptovateľným spôsobom, pokiaľ v súlade s platným Civilným sporovým poriadkom pri rešpektovaní druhu sporovej veci, štádia civilného procesu, odôvodneným prístupom nevykonával dôkazy navrhnuté žalovaným v 2/ rade. K návrhu žalovaného v 2/ rade, a to možnosti predloženia okresnému súdu súkromného znaleckého posudku k otázke, či podpisy p. Zvrškovca a p. Trojčáka, konajúcich za úpadcu, na rozhodných právnych úkonoch sú podpismi pravými alebo nie, krajský súd konštatuje, že túto možnosť na predloženie takéhoto dôkazu mal žalovaný v 2/ rade vytvorenú v priebehu celého súdneho konania, ktoré trvalo od momentu jeho začatia, a to dorúčením žaloby dňa 12.09.2013 až do rozhodnutia okresným súdom napadnutým rozsudkom dňa 23. októbra 2019. Nie je možné akceptovať, aby žalovaný v 2/ rade možnosť označovania, navrhovania dôkazov, konkrétne návrh na predloženie súkromného znaleckého posudku, zúžil len na posledné pojednávanie konané pred okresným súdom dňa 23. októbra 2019. Krajský súd v tomto svojom závere odkazuje aj na odsek 49. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

69. Postup okresného súdu o nevykonaní súdno-znaleckého dokazovania, a to nariadením dokazovania súdom ustanoveným znalcom, nebol prekvapivým postupom voči žiadnej zo sporových strán. Vo všeobecnosti predvídateľné je také rozhodnutie, ktorému predchádza predvídateľný postup pri konaní a rozhodovaní. Podľa krajského súdu postup súdu prvej inštancie bol stranám dostatočne zrejмый,

ak okresný súd uznesením č.k. 38Cbi/10/2013-1287 zo dňa 9. júla 2019 zrušil uznesenie č.k. 38Cbi/10/2013-1250 zo dňa 04.06.2019, ktorým nariadil znalecké dokazovanie znalcom: Mgr. Eva Forgáčsová, R. X, XXX XX ..., znalcom z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa), ktoré uznesenie bolo doručené sporovým stranám, konkrétne zástupcovi žalovaného v 2/ rade dňa 26.07.2019 a následne bol stanovený termín pojednávania na deň 23.10.2019, ktorý termín bol doručený žalovanému v 2/ rade prostredníctvom zvoleného zástupcu dňa 26.09.2019. Tieto úkony vykonané súdom prvej inštancie boli úkonmi, pri ktorých žiadna zo sporových strán nemohla dôjsť k záveru o prekvapivom postupe okresného súdu. Predvídateľnosť samotného postupu súdu prvej inštancie bola daná nielen týmito úkonmi okresného súdu, t.j. vyplynula zo zrušenia uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania a stanovenia termínu pojednávania, ale vychádzala aj z profesijného zastúpenia sporových strán v konaní, ktoré konanie patrí do okruhu tých v zmysle ust. § 90 ods. 1 CSP, pri ktorých strana musí byť zastúpená advokátom, v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom alebo reštrukturalizáciou. S apelom na Čl. 11 ods. 3 CSP a charakter predmetu konania je nepochybné, že právni zástupcovia konajú s náležitou znalosťou veci, spojenou s odbornosťou, práve ktorá znalosť a odbornosť (v spojení s úkonmi okresného súdu) dala základ na nepochybnú predvídateľnosť postupu okresného súdu u sporových strán, a to že zrušením uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania a vytýčením pojednávania sa súdno-znalecké dokazovanie nebude vykonávať. Žalovaný v 2/ rade preto mal byť pripravený v dôkaznom stave aj k predloženiu súkromno-znaleckého posudku, o to viac, že v danom momente zrušenia uznesenia o nariadení znaleckého dokazovania bolo dokazovanie pred okresným súdom v takom štádiu, z ktorého stranám sporu, teda aj žalovanému v 2/ rade ako popierajúcemu veriteľovi, ktorý navyše je profesijne zastúpený advokátom, muselo byť zrejme rozloženie dôkazného stavu, výpovedná hodnota jednotlivých dôkazov, resp. spochybnenie listinného dôkazu - posudku vypracovaného JUDr. Nitrianskym, predloženého žalovaným v 2/ rade, a to všetko za stavu existujúceho úkonu uznania pohľadávok žalobcu úpadcom.

70. Krajský súd dopĺňa, že okresný súd podaním zo dňa 12.07.2019 (č.l. 1289 spisu) okrem zaslania uznesenia č.k. 38Cbi/10/2013-1287 zo dňa 9. júla 2019 spolu s podaním znalca zo dňa 02.07.2019, zaslal zástupcovi žalovaného v 2/ rade aj podanie žalobcu zo dňa 02.07.2019 s prílohami, s možnosťou vyjadrenia sa v lehote 15 dní, ktorá výzva bola doručená aj žalovanému v 1/ rade. Aj tento úkon a postup súdu prvej inštancie, za súčasného profesijného zastúpenia žalovaného v 2/ rade spojeného s odbornosťou, bol krajským súdom zaradený do úkonov, postupu súdu prvej inštancie, ktorý v sebe obsahoval predvídateľnosť postupu pri konaní a rozhodovaní danej sporovej právnej veci. Krajský súd má za to, že k ničomu prekvapivému pri postupe okresného súdu nedošlo. Okresný súd v konečnom dôsledku zhodnotil doteraz vykonané a stranami predložené dôkazy a vyvodil, že je tu dôkazný stav, ktorý dáva logický a racionálny základ k tomu, aby vo veci mohlo byť rozhodnuté na nariadenom pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 23. októbra 2019.

71. Krajský súd konštatuje, že nebola zistená žiadna prekážka na strane žalovaného v 2/ rade k tomu, aby si žalovaný v 2/ rade k svojim tvrdeniam o nepravosti podpisov p. Q. a p. F. zabezpečil súkromný znalecký posudok, minimálne od momentu, keď bol spochybnený znalecký posudok ako listinný dôkaz, vypracovaný JUDr. Igorom Nitrianskym, ktorý predložil žalovaný v 2/ rade. Krajský súd dodáva, že k spochybneniu záverov listinného dôkazu, a to znaleckého posudku predloženého žalovaným v 2/ rade, ktorý vypracoval JUDr. Igor Nitriansky, došlo Odborným stanoviskom č. 18/2016 zo dňa 30. decembra 2016, ktoré bolo vypracované Mgr. Máriou Zelenkovou, znalkyňou z odboru písomoznalectvo, ručné písmo a znaleckým posudkom podaným ústne do Zápisnice na pojednávaní konanom pred okresným súdom znalkyňou Mgr. Zelenkovou, ktoré pojednávanie sa konalo dňa 05.09.2018. Od tohto času v rámci vykonávaného dokazovania mal žalovaný v 2/ rade vedomosť, že ním predložený dôkaz, a to posudok vypracovaný JUDr. Nitrianskym, nemal výpovednú hodnotu, keďže bol nepreskúmateľný, nezrozumiteľný, znalec nemal vyhovujúci porovnávací materiál, a tým tvrdenie žalovaného v 2/ rade o tom, že podpisy na úverových zmluvách p. Q. a p. F. sú nepravé, nebolo preukázané. Žalovaný v 2/ rade z titulu aj jeho profesijného zastúpenia, zastúpenia advokátom, z ktorého vyplýva požadovaná odbornosť, si mohol byť vedomý toho, že výsledky dôkazného stavu potvrdzujú tvrdenia žalobcu o pravosti týchto podpisov, a preto žalovaný v 2/ rade mal dostatok časového priestoru, aby okresnému súdu poskytol vypracovaný súkromný znalecký posudok, ktorým chcel preukázať rozsah popieracieho prejavu o nepravosti podpisov, ich falšovania, ktorý súkromný znalecký posudok by mal náležitosti vyžadované ust. § 209 ods. 2 CSP, čím by spĺňal vlastnosti znaleckého posudku súdom ustanoveného znalca. K takémuto postupu a konaniu krajský súd nezistil, že by bola žalovanému v 2/ rade vytvorená akákoľvek objektívna prekážka, ktorá by mu v predložení takéhoto dôkazu bránila. Nie je preto akceptovateľné, aby žalovaný v

2/ rade možnosť k predloženiu takéhoto dôkazu viazal len na posledné meritórne pojednávanie konané pred okresným súdom dňa 23. októbra 2019, na ktorom nebolo vyhovené návrhu právneho zástupcu žalovaného v 2/ rade na odročenie pojednávania, za účelom predloženia súkromného znaleckého posudku. Z titulu profesijnej odbornosti a znalosti si mal byť právny zástupca žalovaného v 2/ rade vedomý dôkaznej núdze k tvrdenej obrane nepravých podpisov p. F. a p. Q., t.j. od dátumu, ako bol iným znaleckým zhodnotením spochybnený posudok p. Nitrianskeho.

72. Je zrejmé, že okresný súd uznesením č.k. 38Cbi/10/2013-1250 zo dňa 4. júna 2019 nariadil znalecké dokazovanie znalcom: Mgr. Eva Folgáčsová, R. X, XXX XX. H., znalcom z odboru Písmoznalectvo, odvetvie Ručné písmo (identifikácia pisateľa), s úlohou posúdiť pravosť podpisu pána W. Q. na Zmluve o splátkovom úvere č. 584/2007 zo dňa 21.02.2007 a pána G. F. na Zmluve o kontokorentnom úvere č. 853/2006 zo dňa 15.03.2006, v ktorom uznesení okrem iného v rámci odôvodnenia pod odsekom 7. uviedol, že je nevyhnutné nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, pretože sporné skutočnosti medzi stranami sporu majú charakter odborných otázok, na posúdenie ktorých sú potrebné odborné znalosti. Toto uznesenie bolo následne zrušené uznesením okresného súdu č.k. 38Cbi/10/2013-1287 zo dňa 9. júla 2019 a ďalším postupom okresný súd nariadil pojednávanie na termín 23.10.2019, pred ktorým ešte uskutočnil výzvu datovanú 12.07.2019 (č.l. 1289 spisu) na žalovaného v 1/ a v 2/ rade a na meritórnom pojednávaní konanom dňa 23.10.2019 zamietol návrh právneho zástupcu žalovaného v 2/ rade na nariadenie znaleckého dokazovania súdom, ako aj zamietol návrh na odročenie pojednávania z titulu predloženia žalovaným v 2/ rade súkromného znaleckého posudku. Krajský súd má za to, že okrem vyššie uvedeného, a to že išlo o predvídateľný a nie prekvapivý postup okresného súdu, ktorý bol z titulu profesijného zastúpenia sporovým stranám známy, išlo o postup, ktorý mal základ v racionálnej úvahe konajúceho súdu, vychádzajúcej z doterajšieho priebehu konania a stavu dokazovania, s ohľadom aj na charakter sporovej právnej veci ako incidenčného konania. Krajský súd má za to, že nevykonaním, resp. následne zrušením nariadeného súdneho znaleckého dokazovania sa žalovaný v 2/ rade nedostal do nevýhodnej pozície oproti žalobcovi, keďže postup okresného súdu rešpektoval aj výpovednú hodnotu doteraz vykonaných dôkazov a rozloženie dôkazného bremena sporových strán. Vzhľadom k uvedenému zákonnému postupu okresným súdom nebol dôvod k tomu, aby žalovaným v 2/ rade opätovne zopakovaný návrh na nariadenie súdneho znaleckého dokazovania bol vykonaný v štádiu odvolacieho konania.

73. Nepochybne otázka (ne)pravosti podpisov p. W. Q. a p. G. F. na úverových zmluvách 1, 2, z ktorých právnych úkonov boli žalobcom uplatnené - prihlásené pohľadávky, je otázkou odbornou. Aj z uznesenia Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 80/2014-14 zo dňa 04. februára 2014 vyplýva, že pri znaleckom dôkaze sa hodnotí zo strany súdu vierohodnosť osoby znalca a logičnosť správ, ktoré súdu podáva. Nemôže súd hodnotiť obsah znaleckého posudku po stránke jeho správnosti z hľadiska jeho oboru, pre ktorý bol znalec ustanovený, pretože pre takéto hodnotenie súdu chýbajú potrebné a náležité preukázané odborné znalosti. Hodnotenie znaleckého posudku po stránke jeho správnosti z hľadiska oboru, pre ktorý bol znalec (znalecký ústav) ustanovený, pre ktoré hodnotenie nemajú účastníci konania ani súd potrebné odborné znalosti, potom v tomto smere z hľadiska oboru znalecký posudok nepodlieha hodnoteniu súdom. S dôrazom na odbornosť otázky preto nebolo možné súhlasiť s odvolacím dôvodom žalovaného v 2/ rade, že už pri „obyčajnom pohľade“ sú podpisy odlišné (bod 2., str. 6 odvolania žalovaného v 2/ rade). K vysloveniu takéhoto hodnotenia právny zástupca žalovaného v 2/ rade nie je vybavený príslušnou odbornosťou z odboru písmoznalectvo, odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa). Pokiaľ právny zástupca žalovaného v 2/ rade tvrdí, že ide o odbornú otázku v tom, či podpisy sú pravé alebo sfalšované, tak nie je možné, aby osoba, ktorá potrebnou odbornosťou nie je vybavená, takúto otázku vyhodnocovala. Okresný súd neskúmal vecnú správnosť odborných záverov, čo bol správny postup, ale dôsledne aplikoval ust. 191 CSP a vyhodnocoval dôkazy. V podstate sám súd prvej inštancie v odseku 53. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že nemôže hodnotiť odborné závery znalca z hľadiska ich vecnej správnosti.

74. Krajský súd vo vyvolanom odvolacom konaní nezistil relevantnosť ani jedného odvolacieho dôvodu žalovaného v 2/ rade. Pokiaľ odvolaniu žalovaného v 2/ rade nevyhovelo, tak nemožno sa stotožniť s tým, čo uviedol žalovaný v 2/ rade, že dochádza zo strany odvolacieho súdu k rezignovaniu na jeho úlohu garanta zákonnosti a spravodlivosti, pretože práve, ak nie je zistený relevantný odvolací dôvod, tak výsledkom odvolacieho konania môže byť len výrok, ktorým sa potvrdzuje napadnuté rozhodnutie okresného súdu. Žalovaným v 2/ rade ako odvolateľom kladený dôraz na precízne vysporiadanie sa odvolacím súdom s argumentáciou odvolateľa, neznamená, že krajský súd v odôvodnení svojho

rozhodnutia dá odpoveď na každý odvolací argument žalovaného v 2/ rade. Je už rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR, ako aj Ústavného súdu SR ustálené, že ani v konaní o opravnom prostriedku nie je potrebné zodpovedať na každý argument odvolateľa, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný a zásadný význam, k čomu zo strany krajského súdu došlo.

75. Sám žalovaný v 2/ rade ako odvolateľ zvýraznil ako kľúčové a nosné vyhodnotenie, či podpisy na úverovej zmluve 1 a 2, a to podpisy osôb konajúcich za úpadcu p. W. Q. a p. G. F. sú pravými podpismi alebo ide o nepravé, sfaľšované podpisy. K tejto nosnej otázke bolo pred okresným súdom v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie na vyvodenie záveru, že žalobca je veriteľom v konkurznom konaní prihlásených pohľadávok, pretože tieto vznikli z úverovej zmluvy 1 a 2, na ktorých sa nachádzajú podpisy menovaných osôb, ktoré podpisy sú pravé, neboli vyhodnotené zo strany znalcov za napodobeniny a ani za falšované podpisy. Ak výsledky dokazovania „diskvalifikovali“ v celom obsahu listinný dôkaz, a to Posudok vypracovaný JUDr. Igorom Nitrianskym, ktorý bol predložený žalovaným v 2/ rade na obranu, že ide o podpisy nepravé, tak zostal tu sumár dôkazov, ktoré mali výpovednú hodnotu v odbornej otázke, že podpisy p. Q. a p. F. sú pravé. Toto preukázal žalobca dôkazmi, a to do zápisnice podaným súkromným znaleckým posudkom znalkyňou Mgr. Zelenkovou, ktorá podala aj Odborné stanovisko č. 18/2016 zo dňa 30. decembra 2016, Znaleckým posudkom č. 5/2018 a Znaleckým posudkom č. 6/2018, vypracovaným Mgr. Alexandrou Saxovou, znalcom z odboru písomoznalectvo, odvetvie ručné písmo, Znaleckým posudkom Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Bratislava ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/4545 zo dňa 28. júla 2017, podľa ktorého ústav pri úverových zmluvách 1, 2 dospel k záveru, že tieto vrátane podpisov nevykazujú žiadne charakteristické znaky, svedčiace o pozmeňovaní (t.j. dopisovaní, prepisovaní, odstraňovaní textu), montáži, technickom falšovaní, resp. o inom neoprávnenom zásahu, vypočutím znalkyne Mgr. Alexandry Saxovej na pojednávaní konanom dňa 27.03.2019. Krajský súd poznamenáva, že znalkyňa Mgr. Alexandra Saxová pri závere o pravosti podpisov W. Q. a G. F., resp. že podpisy boli vyhotovené menovanými, vychádzala z dostatočného množstva porovnávacieho materiálu, ktorý materiál bol predložený v origináloch. Krajský súd dodáva, že pri znaleckých hodnoteniach sa pracovalo s listinami, na ktorých navyše podpis p. Q. bol úradne osvedčený pred notárom a v konečnom dôsledku išlo o porovnávací materiál, ktorý na toto odborné zhodnotenie sprístupnil aj žalovaný v 1/ rade.

76. Po výsledkoch vykonaného dokazovania, ktoré dôkazy v sumáre predložené a vykonané okresným súdom potvrdili pravosť podpisov menovaných osôb, sa vyjadril aj žalovaný v 1/ rade v podaní zo dňa 22.07.2019 (č.l. 1291 - 1292 spisu), keď konštatoval, že znalci dospeli k spoločnému záveru o pravosti sporných podpisov p. W. Q. a Ing. G. F. na zmluvách a k názoru žalobcu sa prikláňa aj správca ako žalovaný v 1/ rade.

77. Žalobca okresnému súdu poskytol dostatok odborných znaleckých posudkov, z ktorých vyplynulo, že nešlo o falšované podpisy. To, že žalobca je veriteľom pohľadávok, potvrdili aj ďalšie dôkazy, keď prebiehali medzi žalobcom a úpadcom jednotlivé platobné úhrady, boli uzatvárané dodatky k úverovej zmluve 1, 2. Aj výpoveď svedka p. Q. na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 24.02.2016 potvrdila napĺňanie úverových zmlúv, keď p. Q. nepoprel, že peniaze od žalobcu úpadcovi prišli. Znalecké posudky predložené žalobcom, doplnené výpoveďou znalcov, dali základ okrem iných dôkazov vykonaných pred okresným súdom pre vyhovieť žaloby žalobcu, keď aj zo strany krajského súdu bolo potrebné konštatovať logickosť záverov, ich presvedčivosť.

78. Okrem odborných záverov, ktoré viedli k pravosti podpisov p. Q. a p. F. na rozhodných úverových zmluvách, nie menej významnú úlohu pri rozložení dôkazného bremena a konštatovaní unesenia dôkazného bremena žalobcom, že je veriteľom v konkurznom konaní prihlásených pohľadávok, zohráva úkon uznania záväzku zo strany úpadcu, ktorý bol podpísaný p. Q., ktorý úkon nebol spochybnený. Okresný súd vecne správnym spôsobom sa vyjadril aj k tomuto úkonu uznania v odseku 47. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým zhodnotením sa krajský súd rovnako stotožňuje a z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach naň odkazuje. Práve z titulu takéhoto uznania úpadcom sa predpokladá existencia záväzku, na vyvrátenie ktorého tu bola dôkazná povinnosť. Žalovaný v 1/ rade sa stotožnil s výsledkami dokazovania, ktorými sa preukázalo postavenie žalobcu ako veriteľa pohľadávok a žalovaný v 2/ rade i napriek okresným súdom poskytnutému priestoru svoje možnosti v rámci dokazovania nevyužil, hoc aj včasným predložením súkromného znaleckého posudku, ktorým by preukazoval svoju obranu o nie pravých podpisoch osôb konajúcich za úpadcu.

79. Skutkové a právne závery rozhodnutia okresného súdu nie sú v rozpore ani s rozhodovacou činnosťou, ktorú vyjadroval žalovaný v 2/ rade v podanom odvolaní. Podľa názoru krajského súdu nie je možné priamo bez ďalšieho vychádzať z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Cdo/2197/2016 zo dňa 28.03.2018. V danom skutkovom stave nemal okresný súd k dispozícii dva znalecké posudky s rozdielnymi závermi, keďže oproti súhrnu odborných posudkov a dôkazov predložených žalobcom v záveroch, ktorý viedol k pravosti podpisov, tu nebol znalecký posudok s rozdielnym záverom, ak takýmto nemohol byť posudok predložený žalovaným v 2/ rade, a to posudok vypracovaný JUDr. Nitrianskym, ktorý bol hodnotený ako nezrozumiteľný, nepreskúmateľný, pre záver ktorého znalec nepracoval s vyhovujúcim porovnávacím materiálom. Potom tu nebola existencia konkurencie dvoch znaleckých posudkov s rozdielnymi závermi o rovnakej otázke. Navyše, posudok vypracovaný JUDr. Nitrianskym nemal charakter, resp. náležitosti znaleckého posudku a išlo o listinný dôkaz, preto ani v tomto smere nie je priamo aplikovateľné žalovaným v 2/ rade uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR. Postup a závery okresného súdu preto nie sú v rozpore ani s judikatúrou, na ktorú odkazoval žalovaný v 2/ rade, a to s judikatúrou o odstraňovaní rozporov znaleckých posudkov.

80. Krajský súd nezistil relevantnosť ani jedného z odvolacích dôvodov žalovaného v 2/ rade, preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 387 ods. 2 CSP, keď v podrobnosti záverov krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

81. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému v 2/ rade bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania a o výške ktorej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
  - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.